

heller ikke, at man kunne gøre det på den måde; men det må udvalget jo afgøre. Jeg skal nok give alle de oplysninger, der måtte ønskes, og jeg kan komme når som helst og give flere oplysninger, hvis man mangler nogle.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Vi kan i hvert fald slå én ting fast: Ansvar for tidspunktet for fremsættelsen af lovforslaget er indenrigsministerens.

Men nu skal vi om ikke så forfærdelig lang tid have møde i Folketingets Kommunaludvalg for at behandle denne sag, og indenrigsministeren kan godt forberede sig på et spørgsmål, der går ud på, om det vil være teknisk muligt, selv om lovforslaget her først bliver vedtaget i januar, alligevel at holde de pågældende pensionister skadesløse. Dette blot anmeldt her, så man kan begynde at forberede sig på besvarelsen af det.

Vi vil selvfølgelig tage de oplysninger, som ministeren kommer med, alvorligt i Folketingets Kommunaludvalg. Vi vil være samarbejdsvillige for at få løst det her problem; ingen tvivl om det overhovedet. Men som sagt, det går umanerlig hurtigt, og jeg har det skidt med det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Da det fremgik af ministerens tidligere indlæg i debatten, at der tilsyneladende var lidt misforståelse omkring, hvad jeg havde sagt i min ordførertale, vil jeg gerne præcisere det. Jeg tror nok, ministeren var optaget til anden side på det tidspunkt; så er man jo undskyldt.

Men jeg vil gerne præcisere, at det, jeg sagde, var udtrykkeligt om hovedformålet med lovforslaget; det var altså ikke den del, der vedrører indefrysningen af ejendomsskatter for pensionister, som jeg har foreslået at man kunne gå ud og lave en større behandling af.

Jeg sagde udtrykkeligt, at det kunne være nødvendigt at hastebehandle den del med indefrysningen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg bliver også nødt til at sige til indenrigsministeren, at den del omkring indefrysning af ejendomsskatterne for pensionisterne er Dansk Folkeparti selvfølgelig fuldt klar over at vi skal have gennemført her inden januar, men det, der stadig væk ligger i det, er, at det simpelt hen er

for dårligt, at man får stukket et lovforslag i hånden om aftenen kl. 18.00 til behandling næste dag i Folketingssalen. Høringssvar eller noget som helst andet har man ikke fået.

Jeg påstår ikke her, at det er et kompliceret lovforslag. Jeg påstår, at vi har haft en konference og vi har haft en samtale i Folketinget om lovkvalitet. Og jeg må nok sige, at det, alle regeringens ministre lever op til i øjeblikket, ikke er lovkvalitet; det er det modsatte.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 148: Forslag til lov om ændring af lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven). (Ændring af reglerne om introduktionsydelse, hjælp i særlige tilfælde m.v.). Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 8/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Integrationsloven trådte i kraft den 1. januar i år, og det er en helt ny lovgivning, som har til formål at undgå, at flygtninge bliver klientgjort i det sociale system.

Midlet er, at der tilbydes en integration, hvor undervisningen udvides både i åremål og i timental, og hvor sprogundervisningen frem for alt kombineres med en arbejdsmarkedstilnyttning, således at der sker en oplæring i, hvorledes arbejdsmarkedet fungerer, samtidig med at det, skal vi sige, teoretisk indlærte sprog også skal anvendes i praksis.

I forbindelse med lovens vedtagelse gav indenrigsministeren et tilsagn om, at loven ville blive fulgt gennem en nøje evaluering af dens virkninger på en lang række felter. Det er boligplacering, undervisning, handleplaner, økonomiske vilkår, beskæftigelsesmuligheder osv., osv. Evalueringen skulle bl.a. danne basis for at vurdere, om der er behov for ændringer i loven. Og det er jo fornuftigt, når man på et felt som det her laver en total ny lovgivning, at man så sikrer, at der bliver en fornuftig vurdering af lovens virkninger.

Nu har vi så fået den første delrapport, som også handler om, blandt mange andre spørgsmål i øvrigt, hvorvidt flygtningene kan klare sig for integrationsydelsen, eller om kommunerne har været nødt til at bevilge ekstra ydelser. Og delrapporten viser meget klart, at der har været et ganske udbredt behov for ekstra ydelser.

Lovforslaget, som vi her behandler, det har til hensigt at rette op på den situation, således at flygtninge i økonomisk henseende ligestilles med modtagere af bistandshjælp.

Det sker af to grunde. For det første vil de pågældende have bedre mulighed for at klare sig for den ydelse, de modtager, og derved ikke være henvist til mere eller mindre at blive klientgjort, fordi de er nødt til at søge om ekstraydelser.

For det andet betyder forhøjelsen, at regeringen lever op til løftet, som blev givet ved lovens første vedtagelse, om, at udgifterne til loven skal være en statsopgave, og at det ikke skal belaste kommunerne via deres sociale budgetter.

Lovforslaget indebærer derfor en statslig udgift, men den skal unægtelig ses i den sammenhæng, at den indebærer besparelser, nemlig langt færre udgifter for kommunerne over deres sociale budgetter.

Vi kan støtte lovforslaget, og vi kan tilsige det en hurtig og velvillig behandling.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det fremgår af lovforslaget, at det skal træde i kraft den 1. januar. Jeg vil gerne spørge fru Dorte Bennedsen, hvordan arbejdet i Retsudvalget skal foregå. Vil man holde fast i den melding, man gav i går, om, at der altså overhovedet ikke må finde noget forsvarligt lovarbejde sted i Retsudvalget, sådan så der lukkes for spørgsmål i dag og skal afgives betænkning på

mandag? Er det stadig væk Socialdemokratiets melding?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, vi har jo fået det her lovforslag, som man kan konstatere er utrolig kompliceret, og hvor vi allerede kan se en række problemer, en række sammenstød i forhold til anden lovgivning.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fru Dorte Bennedsen, om hun ikke er enig i, at spørgsmålet om ikrafttrædelsen kan løses ved at give loven tilbagevirkende kraft, altså at man kan lade den træde i kraft den 1. januar 2000, hvad angår betalingen, men at man kan tage den tid, det tager at behandle det her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech stillede mig nogle spørgsmål, om jeg ville bekræfte, om vi stadig væk holdt fast ved, at der ikke kunne stilles spørgsmål, osv., osv.

Jeg var ikke til stede ved Retsudvalgets møde i går, men jeg har fået refereret, at det er blevet gjort krystalklart for fru Birthe Rønn Hornbech – det, hun i øvrigt godt ved i forvejen – at selvfølgelig kan der stilles spørgsmål, at ministeren til enhver tid vil komme til stede og besvare spørgsmål, at vi kan stille dem skriftligt, at vi får dem skriftligt besvaret. Der kan stilles spørgsmål inden anden behandling, der kan stilles spørgsmål efter anden behandling. Der er overhovedet ingen grænser for, hvad fru Birthe Rønn Hornbech kan få lov at stille af spørgsmål.

Den procedure er blevet beskrevet klart for fru Birthe Rønn Hornbech, og derfor er det jo noget retorisk at gå herop og stille de samme spørgsmål én gang til.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige, at jeg har den grundlæggende holdning, at man ikke kan lave lovgivning og ikke bør lave lovgivning med tilbagevirkende kraft.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Så spørger jeg lidt klarere: Insisterer Socialdemokratiet på, at der skal indkaldes til ekstraordinært Retsudvalgsmøde på mandag for at få afgivet betænkning til dette lovforslag, som vi ikke har haft tid til at læse, hvor vi ikke har

modtaget høringsvar, og hvor der ikke bliver mulighed for at stille spørgsmål?

Kort og godt spørger jeg fru Dorte Bennedsen: Insisterer Socialdemokratiets medlemmer af Retsudvalget på, at der skal afgives betænkning på mandag? Det er spørgsmålet, og alene det.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det er selvfølgelig godt at få det her forslag igennem hurtigt, men det skal også være i orden, og det er også spørgsmålet, hvor nødvendigt det faktisk er.

Sådan som jeg har forstået det, vil kommunerne rent faktisk, selv om vi vedtager det nu, have svært ved at udbetale pengene her pr.

1. januar. Hvis det er tilfældet, kunne det måske godt betyde for os her, at så kunne vi godt tøve lidt og sige, at så skal vi i hvert fald sikre os, at det fik en ordentlig behandling.

Det er et rimeligt kompliceret lovforslag, som faktisk væver mange ting ind i hinanden, og det kunne være vigtigt og også ganske fornuftigt at få vurderet høringsvarene. Vi har rent faktisk også først fået lovforslaget her i går, så der har været ganske kort tid til at forberede det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil stille spørgsmålet måske lidt tættere, end fru Birthe Rønn Hornbech gjorde, til Socialdemokratiet: Skal denne her lov vedtages senest den 17. december og dermed ikke give os mulighed for at lave et seriøst stykke udvalgsarbejde på foretagendet? Jeg synes, det er dybt beklageligt, hvis man vil haste denne lov igennem. Lad os dog give os god tid til at tænke tingene igennem.

Jeg hører også SF's ordfører, der meget ærligt siger, at det er en meget kompliceret lovgivning. Jeg har hørt i min øresnegl, at embedsfolkene i Indenrigsministeriet har haft utrolig svært ved at skruer den her lov sammen. Jeg ved ikke, om det passer – det kan vi så få at vide – og det i sig selv viser, hvor vanskelige tingene er.

Så jeg synes, Socialdemokratiet skulle besinde sig og lade dette lovforslag få den behandling, det skal have, i løbet af den første halvdel af januar og så køre det igennem til vedtagelse senere i januar måned. Jeg tror, det er meget vigtigt, at Socialdemokratiet begynder at tænke sig dybt om i de her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde med lidt forargelse i stemmen, om vi virkelig insisterede på, at der skulle være udvalgsmandag. Mig bekendt er mandage også arbejdsdage for folketingsmedlemmerne. Jeg ser intet odiøst i, at vi holder et udvalgsmandag – kl. 12.30 tror jeg det er fastsat til.

Om der skal afgives betænkning på mandag, er noget, udvalget bestemmer. Der vil formentlig ligge et udkast til betænkningssag, og så kommer der fuldstændig som ved alle andre forslag en debat om, hvorvidt udvalget senere vil afgive betænkning.

Hr. Knud Erik Hansen siger, at det er et udviklet lovforslag. Dette her er jo en ligestilling mellem flygtningene på integrationsydelse og folk på bistandshjælp. Jeg, som aldrig har siddet i Socialudvalget, medgiver, at den sociale lovgivning ikke er sådan læse let-stof, men det er jo altså en lovgivning, der eksisterer her i landet og her paralleliseres på den økonomiske side.

Og til hr. Nødgaard: Om loven skal vedtages senest den 17. december? Igen må jeg sige: Det bestemmer Folketinget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var jo fru Dorte Bennedsen, der før sagde, at man ikke skal vedtage love med tilbagevirkende kraft. Altså det er jo indlysende, når vi snakker om noget, der er strafbart, at man så ikke gør noget strafbart med tilbagevirkende kraft. Når der er tale om en lov, hvor man begunstiger folk, er der intet som helst problem i at lave noget med tilbagevirkende kraft. Det er folk jo kun glade for.

Så derfor vil jeg bede regeringen om at høre meget godt efter, når Enhedslistens og SF's ordførere i den her sag beder om at få ordentlig tid til at behandle lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg må sige til fru Dorte Bennedsen, at dette lovforslag er jo ikke så enkelt og let. Det er ca. 3 uger siden, man besluttede ovre i Indenrigsministeriet, at nu skulle man ændre loven. Så blev det offentliggjort for 18 dage siden, og så har man arbejdet meget intenst på at skruer loven sammen, fordi der er mange tekniske problemer.

For knap 2 døgn siden kom lovforslaget, og vi andre får så 1½ døgn, hvor vi har et hav af andre lovforslag, til at sætte os ind i noget, som altså nogle af landets klogeste jurister har brugt næsten 3 uger på at gennemføre. Det er simpelt hen lovsjusk, hvis vi ikke får det nødvendige antal uger til at behandle det her.

Formanden:

Fru Birthe Rønn Hornbech, sidste omgang.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Dorte Bennedsen sagde, at der formentlig lå et udkast til betænkning på mandag. Jeg vil godt spørge fru Dorte Bennedsen:

Er det i overensstemmelse med almindeligt lovgivningsarbejde, at der dagen efter førstebehandlingen ligger udkast til betænkning, når en meget stor del af Retsudvalgets medlemmer har tilkendegivet meget stærk modstand mod det og ser sig nødsaget til at bruge grundlovens underskriftindsamlingsregler? Synes fru Dorte Bennedsen, at det her det stemmer med statsministerens forsikringer om lovkvalitetsarbejde?

Så vil jeg godt spørge fru Dorte Bennedsen: Er det ikke sådan, at fru Dorte Bennedsen ikke engang selv er så godt forberedt, at fru Dorte Bennedsen har skænket det en tanke, at kommunerne overhovedet ikke kan nå at udbetale de penge med en lovændring den 17. december lige før jul? Er det ikke sådan?

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg ved, at ikke nogen i denne sal – og jeg tror ikke, at nogen i denne befolkning – kan påstå, at denne lovgivning er ny og fremmed og mærkelig og ukendt.

Den blev diskuteret i trekvart år, inden den blev vedtaget. Den har været genstand for debat her i huset og i offentligheden, siden den blev vedtaget for halvandet år siden er det vel, ja, det var i sommeren 1998, og den har været diskuteret, siden den trådte i kraft.

Det har specielt været spørgsmålet om integrationsydelsen. Ministeren har jo fremskaffet en delrapport, som viser, at kommunerne i vidt omfang har været nødt til at give over de sociale ydelser. Der lå faktisk et løfte til kommunerne om, at det skulle være statslige udgifter og ikke kommunale udgifter. Derfor synes jeg, det er en fair handling, også over for kommunerne,

at sige: Vi erkender, at den lovgivning, vi lavede – den første lov – kom til at belaste kommunerne mere end tilsigtet. Det retter vi op på nu. At komme og sige, at det er nyt og ukendt stof, holder altså ikke nogen steder.

Og til fru Birthe Rønn Hornbech har jeg noget, jeg gerne vil sige: Jeg synes, det er rimeligt og fornuftigt, at vi holder et udvalgs møde på mandag. Det kan godt være, det ikke passer fru Birthe Rønn Hornbech særlig godt, men det er faktisk arbejdsdag for de fleste af os herinde, og så er det klart, at så er det udvalget, der tager stilling til, hvad de vil gøre med dette her.

Knud Erik Hansen (SF):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi er glade for det her forslag og også gerne vil have det fremmet og også gerne hurtigt. Men der er flere ting, der væver sig ind i hinanden. Det er jo ikke kun ydelsen, det er også andre ting. Når vi netop skal ligestille integrationsloven med socialloven, er der flere ting, der skal passe sammen, og der skal vi gøre det ordentligt. Vi skal have sikkerhed for, at den ligestilling også reelt er der, og det er vores opfattelse, at det er vigtigt, vi også får høringsparterne ind med deres svar, så vi har sikkerhed for, at det kommer til at fungere.

Så har jeg slet ikke fået svar på, hvorfor det skal gå så stærkt. Man kan godt betale som efterbetaling, og med de oplysninger, vi har fået, har kommunerne i forvejen svært ved at kunne nå det til den 1. januar. Det vil altså sige, at vi har tid til det. Vi vil gerne være med til at fremme det, og vi vil også gerne have, at det skal hurtigt, men det skal altså også være på en måde, således at vi har sikkerhed for, at det er i orden.

Tom Behnke (FRI):

Fru Dorte Bennedsen siger, at der ikke er tale om en ny problemstilling. Emnet har været diskuteret længe, og derfor kunne folketingsmedlemmerne nemt være forberedt til debatten her i dag. Ja, i forhold til problemstillingen, men Folketinget skal vel ikke kun forholde sig til problemstillingerne.

Folketinget har vel et ansvar for, hvordan paragrafferne er udformet, konsekvensen af paragrafferne, bivirkningerne af paragrafferne. Vi har ganske vist ministerens ord for, hvad man opnår med lovforslaget, men det er da en helt almindelig procedure i Folketinget, at folketingsmedlemmerne gennemgår paragrafferne

og ser, om man nu også opnår det, som ministeren siger. Har det nogen sideeffekter? Får det nogle andre eller mere vidtgående konsekvenser end dem, som ministeren har fortalt os indtil nu? Det er da helt normalt, og det kan man ikke nå på de få dage.

Det andet, jeg godt lige ville høre fru Dorte Bennedsen om, er det der med mandagsmøde: Jeg har siddet i Folketinget i 9 år, og jeg kan ikke huske, at Retsudvalget på noget tidspunkt har holdt møde om mandagen. Det er noget usædvanligt, så hvor meget det nu er en helt almindelig arbejdsdag, vil jeg godt lige høre fru Dorte Bennedsen om. Hvornår holdt Retsudvalget sidste gang møde på en mandag?

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg vil bare sige, at jeg tropper gerne op, hvis der bliver møde i Retsudvalget på mandag, det skal ikke være det afgørende for mit vedkommende. Jeg vil dog sige med hensyn til selve hastigheden i behandlingen af det lovforslag, at jeg i hvert fald synes, der er én klar mangel også her forud for førstebehandlingen af lovforslaget. At det så skyldes det tidsmæssige pres, som regeringen har været under, det erkender jeg, men vi har ikke fået ministerens kommentarer til de høringsvar, der er indsendt.

Selv om en række af høringsparterne har tilkendegivet, at de har haft meget lidt tid til at svare og derfor også har måttet gøre det kortfattet, er der dog nogle af høringsparterne, som har formået at levere høringsbidrag, som også inddrager en hel række aspekter, som det kunne være vigtigt at få belyst nærmere.

Det kan være, vi kan nå det til på mandag, det får vi så se. Men det i sig selv synes jeg trods alt vidner om, at en lidt længere behandling ikke var så tosset endda.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er jo sådan lidt pudsigt. En række ordførere har været heroppe og sige, at det her skal gøres grundigt osv., osv., og at vi ikke har tid nok. Og så bliver det pludselig et problem, at vi vil inddrage en mandag til et møde i Retsudvalget. Mandage har oven i købet den fordel, at der foregår meget få andre møder, så der er virkelig tid til at have et langvarigt møde i Retsudvalget, hvis det er det, der er behov for. Og så tillader man sig at gøre det til et problem.

Jeg ved ikke, om Retsudvalget nogen sinde har været inde en mandag før, men jeg ved, at i

hvert fald i min terminologi er mandag også arbejdsdag, og jeg synes, det er helt absurd, at man vil protestere imod at komme ind mandag. Der er stort set det antal timer, udvalget måtte ønske sig til at behandle sagen.

Men jeg vil igen slutte af med at sige, at det er udvalget, der tager stilling til dette her. Jeg går ud fra, at der i hvert fald ligger et udkast til betænkning, som der altid gør i en række sager, og så må man tage stilling til, hvordan man vil forholde sig til betækningsafgivelse og til udkastet.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Dorte Bennedsen: Nej, det er ikke mandagen, der er problemet. Vi har holdt masser af udvalgsmøder lørdag, søndag og mandag, vi har holdt nogle ved midnat osv. Det er naturligt.

Det, der er problemet, er, at alle spørgsmål skal være stillet inden et par timer efter denne debat. Det er det, som et flertal vedtog i udvalget i går. Men hvis problemet for flertallet er, at man godt vil have gennemført denne her lov, således at den får virkning fra 1. januar 2000, så er det da ikke noget problem, selv om vi venter til januar.

Der kan stadig væk, selv om den først bliver vedtaget den 25., 26., eller 27. januar efter en omhyggelig behandling, stå i loven, at den har virkning fra 1. januar år 2000. Det er ikke det, der er problemet. Vi ønsker bare en saglig behandling og den nødvendige tid til behandlingen. Ikrafttrædelsesdatoen kan være nøjagtig den samme.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg ønsker ikke at problematisere, at vi skal holde møde på en mandag. Det var fru Dorte Bennedsens egen udtalelse, at mandag er en helt almindelig arbejdsdag, og det er det altså ikke. Hverken fru Dorte Bennedsen eller jeg kan huske, at Retsudvalget nogen sinde har holdt møde på en mandag, så det er ikke en helt almindelig arbejdsdag for Retsudvalget. Det er det ikke, og det var det, jeg ville præcisere.

Men det, at der nu lige pludselig skal holdes møde på en mandag, viser noget om det hastværk, der er med at få det her igennem. At det skal gå så hurtigt, at man selv ude i kommunerne ikke vil være i stand til at leve op til det,

der bliver vedtaget herinde i Folketinget. Det er det, der er problematisk.

Lad mig så stille et andet spørgsmål til fru Dorte Bennedsen, som jeg også har følt anledning til med hensyn til indholdet af lovforslaget. Det er jo sådan, at denne her forhøjelse af integrationsydelsen vil koste op imod 400 mio. kr. om året. Hvordan hænger det rent politisk sammen med, at Folketinget i går behandlede en række forslag, der handlede om pensionister – f.eks. om at skære i begravelseshjælpen, omgående stop for pension ved dødsfald og ændret formueopgørelse – og som rent faktisk gør, at man begrænser pensionisternes mulighed for at få nogle penge med ca. 400 mio. kr.? Er det ikke lidt beskæmmende, at man med den ene hånd tager 400 mio. kr. fra vores pensionister og med den anden hånd giver 400 mio. kr. til de her?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Man kan sige, at det her er en lidt underlig debat. Jeg håber i hvert fald, at pressen er opmærksom på, at det sådan set er en slags forprøve på et åbent udvalgs møde i Retsudvalget.

Det her er jo en førstebehandling, og spørgsmålet om, hvad der skal ske med et lovforslag, er noget, vi kan diskutere i Retsudvalget på et normalt lukket møde. Det har vi så gjort i fuld åbenhed, og det er jo så udmærket. Men beslutningen bliver nok ikke taget her.

Beslutningen bliver nok taget i Retsudvalget i løbet af dagen, hvor der bliver holdt et møde, og hvor man sætter sig ned og helt nøgternt vurderer, om det her kan nås på en forsvarlig måde. Så vil der komme en afgørelse, og for at der ikke skal være nogen misforståelse om Enhedslistens linje, så er den, at tingene skal gøres ordentligt. Det mener vi på alle områder. Og tager det lidt mere tid, så kommer det til at tage lidt mere tid. Det er Enhedslistens principielle opfattelse, og den giver vi ikke køb på af hensyn til politisk plad. Så må vi se, om det gælder alle andre partier, men det vil vise sig.

Jeg kunne godt tænke mig at få bare én ting bekræftet af fru Dorte Bennedsen for at være hundrede procent sikker, at selv om der skulle ske det, at udvalgsbehandlingen fortsætter hen over julen og hen i januar, så kan man fortsat have ikrafttræden fra 1. januar.

Formanden:

Fru Dorte Bennedsen, og så skal vi nok snart til at afslutte de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Helge Adam Møller: Det er jo ikke sandt, at alle spørgsmål skal stilles i dag. Vi har indført den praksis i Retsudvalget, som gælder alle lovforslag, at vi deler det op i første pulje, ja, og dem stiller vi meget hurtigt. Jo før spørgsmålene bliver stillet, jo hurtigere kommer svarene selvfølgelig også. Men jeg har én gang før sagt fra denne talerstol, at man kan stille alle de spørgsmål, man vil. De kan stilles før betækningsafgivelse, de kan stilles mellem anden- og tredjebehandling, man kan stille alle de ændringsforslag, man vil. Så det er jo ikke sandt, når hr. Helge Adam Møller siger, at det hele skulle stilles i dag.

Og så et svar specielt til de ordførere, der har været oppe: Ja, det skal gøres ordentligt, men der er jo ikke nogen af os, der ikke synes, at tingene skal gøres ordentligt.

Jeg betragter altså ikke denne her lovgivning som så vanskelig og indviklet, men jeg må så bøje mig. Hvis et flertal mener, den er for vanskelig og for indviklet til, at den kan gennemføres her inden jul, ja, så er det i sagens natur – det er der jo ikke noget nyt i – flertallet, der bestemmer. Der er jo ingenting, der går hurtigere end det, Folketinget vil.

Til hr. Tom Behnke blot: De udgifter, der har været til flygtninge over de kommunale budgetter, lettes kommunerne for, og vi synes, det er rimeligt at finde det niveau, som integrationsydelsen bør være på. At det bliver en ydelse, som dækkes af de statslige udgifter, og ikke, fordi den er for lav skal dækkes af kommunerne, som derved bliver belastet med nogle udgifter, det ikke var hensigten at belaste dem med.

(Kort bemærkning).

Inge Dahl-Sørensen (V):

Til fru Dorte Bennedsen: Det er ikke noget problem, at vi holder møde på en mandag. Selvfølgelig kan vi udmærket godt det. Problemet er bare, at det er fredag i dag, og op imod halvdelen af hørings svarene har vi overhovedet ikke modtaget endnu. Vi kan måske forvente, at vi får dem på mandag, men kan vi overhovedet

nå at læse alle disse høringssvar? Og hvad skal vi så på mandag?

Det er jo det, der er problemet, at man simpelt hen vil forcere en lov igennem, og det vil vi ikke være med til.

Men det, der også er interessant, er at spørge indenrigsministeren: Hvad er årsagen til, at det tog 3 uger at lave dette lovforslag, når det er så let? Det kan vi så måske få et svar på.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu er jeg ikke sikker på, at alle kunne høre, hvad indenrigsministeren lige sagde til fru Inge Dahl-Sørensen, men ordene var: Det er *meget* kompliceret. Og det har indenrigsministeren sagt adskillige gange før. Det er meget kompliceret.

Fru Dorte Bennedsen sagde, der kunne stilles spørgsmål også efter i dag osv. Jeg står med et bilag, der hedder Retsudvalg L 148, bilag 1, offentligt. Det er altså et offentligt bilag. Og det blev vedtaget af Retsudvalget i går. Der står, at der lukkes for spørgsmål fredag den 10. december 1999, således at de sidste spørgsmål skal være stillet senest i forbindelse med det udvalgs møde, der afholdes samme dag, altså i dag efter behandlingen af beslutningsforslag nr. B 46. Det er faktisk det, der blev vedtaget af et flertal. Det er klart, at et flertal kan vedtage noget nyt hele tiden. Det er faktisk det, der står. Og det er det, der blev vedtaget i udvalgs mødet i går.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Ja, det er ikke helt nemt, når debatten kører i to linjer, den ene med hensyn til hastigheden med forslaget, men jeg synes også, indholdet fortjener flere bemærkninger, end dem fru Dorte Bennedsen kom med til mit spørgsmål.

Det, der fremgår af forslaget, er, at der umiddelbart bliver en besparelse på 10 mio. kr. og umiddelbart en merudgift på 361 mio. kr. Så er det, jeg spørger, om fru Dorte Bennedsen slet ikke føler noget som helst, når Folketinget den ene dag tager over 400 mio. kr. fra landets pensionister og den næste dag tildeler næsten 400 mio. kr. til flygtninge, der lige er kommet til landet. Ligger der slet ikke nogen sammenhæng i tingene? Kan fru Dorte Bennedsen slet ikke se, at det virker lidt mystisk, lidt uholdbart, at vi på den ene side bare skærer

ned på dem, der i virkeligheden er de svageste her i landet, og på den anden side giver flere penge til nogle flygtninge, som i virkeligheden allerede i dag får rigeligt?

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forsøgte på at svare hr. Helge Adam Møller. Jeg så, at udvalgets formand bad om ordet, men må jo i henhold til reglerne ikke tage ordet. Mit problem er, at jeg ikke var til stede i går, men den køreplan, som jeg har forestået der er lavet for tingene, er jo en køreplan, der laves for lovforslag. Det, jeg prøvede at sige, var, at vi jo har lavet den ordning, at vi stiller en første pulje. Jeg tror, det er blevet sagt af ministeren, det er i hvert fald blevet sagt af mig, at der kan stilles de spørgsmål, man vil, der kan stilles de ændringsforslag, man vil, det kan gøres før anden behandling, og det kan gøres mellem anden og tredje behandling.

Det ved hr. Helge Adam Møller jo i og for sig også godt, for der er jo ikke nogen, der kan binde en til ikke at stille spørgsmål. Der er fuldstændig åbent for at stille spørgsmål i denne her sag, og det synes jeg hr. Helge Adam Møller skulle benytte sig af.

Så vil jeg blot sige til hr. Tom Behnke, at ... nå, det vil jeg ikke, fordi han har alligevel ikke tid til at høre efter.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg afslører næppe nogen hemmelighed her ved starten i debatten at meddele, at Venstre stemmer imod lovforslaget, og det er ærlig talt med nogen undren og dyb utilfredshed, at vi har modtaget dette lovforslag.

Vi synes, at regeringen uden saglig begrundelse har gjort knæfald for det radikale bagland ved nu at fremsætte dette forslag, og hvad værre er, har regeringen yderligere lagt gift for forholdet mellem danskere og udlændinge.

Det er da besynderligt, at den samme regering for 1 år siden forsikrede, at integrationsloven ville være med til at tilskynde udlændinge til at integrere sig og selv finde arbejde, og nu opgiver man totalt disse målsætninger. Der er jo ikke mere tilskyndelse til at tage arbejde. Det er en ren falliterklæring fra regeringens side, for arbejde er og bliver den bedste vej til integration.

Sidste år forsikrede indenrigsministeren os også om, at denne integrationslov, som den ser ud i dag, ikke diskriminerer udlændinge øko-

nomisk; alligevel skal der nu afsættes 800 mio. kr. de næste 3 år til udlændingene.

Vi synes, at regeringen indfører positiv særbehandling for udlændinge og dermed diskriminerer danskere, og det vil vi selvfølgelig undersøge nærmere i udvalget, men det er der jo altså nogle, der ikke vil give os tid til.

Vi kan se, at indenrigsministeren har sendt 34 spørgeskemaer ud og fået nogle foreløbige konklusioner, og på disse foreløbige konklusioner og på dette meget spinkle grundlag vil man altså ændre loven. Vi ville også gerne have tid til at undersøge noget nærmere, hvad andre kommuner siger, men det vil Socialdemokratiet altså heller ikke.

Op til valgkampen i 1998 ville regeringen jo for at kapre stemmer fremstå som strammere i udlændingepolitikken. Den fremsatte forslag og strammede udlændingeloven med de borgerlige partier. Nu er valget overstået, så kan den slappe politikken indtil næste valg.

Jeg behøver ikke henvise til meningsmålingerne, alle ved, de taler deres tydelige sprog: vælgerne flygter fra Socialdemokratiet. Og det er faktisk af den grund.

Men det vigtigste og mest alvorlige i denne sag er, at det er en ussel behandling, ministeren og Socialdemokratiets medlem af Retsudvalget har forsøgt at give Folketinget, og jeg håber ikke, det lykkes. Vi var i går en stor opposition af partier, der bad om, at dette forslag skulle behandles som alle andre, nemlig at vi får ordentlig tid til at læse lovforslaget, ordentlig tid til at stille spørgsmål, ordentlig tid til, at høringsberettigede myndigheder kan afgive høringssvar, og at vi kan få tid til at læse dem og stille spørgsmål.

Alt det er man fuldkommen ligeglad med. Man forsøger med en socialdemokratisk magtbrynde, der siger spar to til dengang Birte Weiss var indenrigsminister, og det siger altså noget. Opførslen er fuldkommen i strid med ånden i vor forfatning. Det er absolut lige så nedladende, som at statsministeren lavede et forsvindingsnummer under en debat her i Folketingssalen forleden dag. Denne regering foragter Folketinget. Folketinget er kun til besvær.

Jeg vil sige, at der kan godt være love, som vi er imod, men som vi er parat til at køre hastigt igennem. Vi har netop stemt imod retsafgiftsloven, men vi gennemførte den på ganske få dage, for vi mente, andet var usagligt. Den var ukompliceret. Det var bare nogle gebyrer, der

skulle forhøjes. Selvfølgelig kunne den, når der er finanslovsparter, der er enige, køre igennem Folketinget.

Men denne her er, som det er sagt flere gange, langt mere indviklet, og derfor må jeg altså for sidste gang appellere til indenrigsministeren: Sørg nu for, at partifællerne laver den arbejdsplan i Retsudvalget, så vi behandler dette forslag som alle andre. For mig kan vi godt sætte en frist for aflevering af spørgsmål til mellem jul og nytår, og hvis det er muligt, så kan vi også godt være hurtige, hvis den ikke er endnu mere indviklet, end vi tror, og så få den klaret i løbet af januar måned.

Vi vil altså ikke lade os tryne. Vi forlanger at få lov til at udføre et ordentligt parlamentarisk arbejde. Men det er åbenbart det rene hykleri, når statsministeren den ene gang efter den anden taler om lovkvalitet.

Jeg synes også, det er en hån mod alle de høringsberettigede myndigheder. Man har sendt høringssvar til snesevis af myndigheder. Hvornår skal de aflevere dem? Hvornår skal vi andre læse dem? Man er jo fuldkommen ligeglad med, hvad de myndigheder siger, for de får jo overhovedet ikke tid til at svare. De skal altså sidde i weekenden og jasje tingene igennem. Det er en umanerlig hån mod Folketinget og de høringsberettigede myndigheder.

Lad mig så til sidst sige: Hvis ikke ministeren sørger for at give partifællerne kontraordre, så må vi altså desværre udnytte grundloven. Vi er i en række partier i færd med at samle underskrifter, og vi er også i stand til at opnå det fornødne antal underskrifter, så vi kan få udsat tredje behandling. Men vi synes, det er en forkert rækkefølge, må jeg sige til ministeren, at vi skal begynde at stille spørgsmål og behandle lovforslaget mellem anden og tredje behandling. Den grundige behandling hører hjemme mellem første- og andenbehandlingen.

Vi beder om ordentligt lovarbejde, at få ordentlige arbejdsvilkår her i Folketinget, så dette lovforslag behandles lige så ordentligt og grundigt som alle andre lovforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu behøver Venstre sådan set ikke gå i gang med at samle underskrifter. Venstre kan jo bare komme til Enhedslisten og SF. Enhedslisten og SF behandler tingene seriøst, og så afgør vi det jo, for vi har flertal med begge sider i salen. Derfor er det jo SF og Enhedslisten, der kom-

mer til at afgøre den sag, ikke bare om den skal færdiggøres før jul, men også hvornår der skal lukkes for spørgsmål.

Det vil være SF og Enhedslisten, der suverænt afgør det, og det vil vi afgøre i overensstemmelse med principper. Og det var måske lige præcis der, at jeg manglede lidt i fru Birthe Rønn Hornbechs tale, for er det en principiel indfaldsvinkel fra Venstre, at vi skal sikre lovkvaliteten, der bliver nævnt her?

Når jeg spørger, så er det selvfølgelig, fordi vi senere på dagen skal behandle et forslag, der hedder lovforslag nr. L 151, hvor man laver nogle store meget vanskelige ændringer, og hvor vi da så regner med, at Venstre vil lægge den samme holdning for dagen, nemlig at lovkvaliteten skal sikres. Vil Venstre ikke det, så må vi jo konstatere, at det her bare er politisk plat og intet har med principper at gøre.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det er i virkeligheden det samme spørgsmål. Der foregår meget nu, vi har mange lovforslag, som haster, og som bliver hastet igennem, og vi skal nu netop her efterfølgende behandle et andet forslag, som også er kompliceret, som altså også berører mange ting, hvor der også er lagt op til hastværk.

Derfor synes jeg også, det er vigtigt at få en tilkendegivelse om, og vi efterlyser den faktisk i den debat, vi har haft, hvorvidt Venstre faktisk også godt vil være med til at støtte andre områder – hvor det måske ikke er enig i forslaget, eller måske synes forslaget af politiske grunde faktisk godt kunne fremmes – og holde fanen højt og sige: Vi mener det alvorligt. Vi mener, at det faktisk er en opgave at sikre lovkvalitet i det arbejde, vi skal lave herinde.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Bare en enkelt lille kommentar til fru Birthe Rønn Hornbech: Vi var jo oppe og krydse klinger for ca. 14 dage siden i en lang debat om flygtninge og indvandrere. Da måtte jeg gentage mine spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech tre gange, men jeg fik aldrig et svar. Derfor vil jeg koncentrere mig om en meget lille ting i håb om at få et svar.

Jeg vil ikke belære fru Birthe Rønn Hornbech om, hvad praksis er for udvalgsarbejde her i Folketinget. Men når fru Birthe Rønn Hornbech siger, at ministeren bør give en ordre til udval-

get om at tilrettelægge en ordentlig udvalgsbehandling, så vil jeg da tillade mig at spørge: Mener Venstre, at ministeren skal blande sig i, hvordan vi i udvalgene tilrettelægger vores arbejde? Det er jeg i hvert fald ikke opmærksom på at han kan eller bør gøre. Det bør vi selv tilrettelægge. Det er vores ansvar at lave love. Det er ikke ministerens.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Ordre til partifællerne, siger jeg til hr. Henrik Svane!

Jeg vil godt sige til hr. Søren Søndergaard, at det er en principiel betragtning, at lovforslag skal have den fornødne tid. Så kan der være nogle, der er forhandlet meget grundigt på forhånd, f.eks. under finanslovforhandlingerne.

Enhver ved, at Venstre er mod flere afgifter. Vi har alligevel uden vrøvl behandlet forslaget om retsafgift meget hurtigt i Retsudvalget. Vi ville synes, det var usagligt at gøre ophævelser over det, når vi ved, at en række partier har tygget det igennem under finanslovforhandlingerne.

Jeg kan jo ikke svare for de andre lovforslag, jeg ikke er ordfører på, men jeg ved, at indfødsretsloven vedrører nogle principper, som partier i årevis har siddet og diskuteret, og som nu skal overføres på den bestemmelse, der hedder statsborgerskab ved erklæring.

Så vidt jeg har forstået, er der ikke nogen nye principper, men det må man tale med den ordfører om. Personlig er jeg fuldkommen ligeglad med, om den lov om indfødsret kommer igennem i morgen eller i næste måned, men det henhører altså under indfødsretsordføreren.

Jeg vil også sige til hr. Knud Erik Hansen, at det her er principielt, og jeg glæder mig over, at jeg i dag kan se, at SF nu vil have den hovedregel, at lovforslag skal tage en måned. Det er vi fuldkommen enige i. Det er faktisk det, vi har siddet med i Udvalget for Forretningsordenen i årevis. Problemet er bare, at regeringen ikke vil rette sig efter det. Men det støtter vi bestemt.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Fru Birthe Rønn Hornbech gjorde i sit ordførerindlæg opmærksom på, at hun og partiet Venstre mener, at det her forslag vil give flygtningene en positiv særbehandling, og at det var et af de spørgsmål, som Venstre ville bore i under

udvalgsbehandlingen. Det synes jeg sådan set er helt fint.

Jeg har så den opfattelse, at det her lovforslag er udtryk for et ønske om ligebehandling af flygtninge og danskere på kontanthjælp.

Derfor er mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, idet jeg har forstået, at man så ikke ønsker egentlig ligebehandling af de to grupper, om det er et mål for Venstre, at der skal ske en diskrimination af flygtninge og indvandrere på introduktionsydelse, om det er det, der er målsætningen for Venstre. Det synes jeg er meget godt at få oplyst sådan helt principielt i debatten.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg var lidt skuffet over, at fru Birthe Rønn Hornbech havde den formulering, at hvis bare principperne var kendt, så kunne man godt have den konkrete lovgivning igennem.

Det synes jeg er meget mærkeligt, for det er jo den konkrete lovgivning, der er den interessante. En ting er, at man har nogle principper, som er kendt, men hvis den konkrete lovgivning er noget sjusk eller har en utilsigtet virkning, så bliver det jo ikke bedre. Derfor er det netop ikke nok, at principperne er kendte. Det er netop også nødvendigt, at der er tid til at behandle den konkrete lovgivning grundigt igennem.

I forhold til den lov, vi skal behandle om lidt, skød fru Birthe Rønn Hornbech det så over til indfødsretsordføreren. Det kan jeg godt forstå. Jeg kan meget godt forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke vil tage ansvar for det lovsjusk, som formentlig bliver lavet om lidt af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, V, K, Dansk Folkeparti og Frihed 2000 i forening. Det kan jeg godt forstå, for det er ikke kønt.

Derfor er der jo kun tilbage at konkludere, at det altså er SF og Enhedslisten, som er garanten for lovkvaliteten herinde.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Det, vi efterfølgende skal behandle, og det, vi spurgte om, er faktisk et lovforslag, som grundlæggende bryder med nogle principper, som altså ikke har været diskuteret, men har været taget for givet. Derfor kan der faktisk være god grund til at se ganske alvorligt på det næste lovforslag også i forhold til grundloven.

Derfor er det alvorligt, hvis det skal hastes igennem, og jeg vil egentlig godt have et meget klart tilsagn fra Venstre om, at det her er et princip, som også gælder, hvis andre partier virkelig mener, at der er nogle alvorlige problemer i forslaget, som skal belyses. Så skal vi altså også sikre os, at de bliver belyst.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er altså ikke punktet om indfødsretslov, der er på i øjeblikket, og jeg er nødt til at gentage: Jeg er ikke ordfører.

Med hensyn til hr. Jann Sjursens spørgsmål om ligebehandling var det jo netop sådan, at vi forhandlede i månedsviis sidste år. Hr. Henrik Svane, indenrigsministeren og Socialdemokratiets ordfører kørte jo meget på Venstre og De Konservative for at overbevise os om, at det her var ligebehandling. Undskyld jeg citerer hr. Torben Krogh fra Danmarks Radio, men han nævnede, at »fru Birthe Rønn Hornbech med ubønhørlig logik konkluderede, at så måtte der være positiv særbehandling i det lovforslag her.« Men vi får jo ikke lejlighed til at undersøge det, og det er det, jeg vender mig imod.

I øvrigt må jeg sige, at jeg ikke mener, at det kan være sådan, at fordi Danmark er gæstfrit og tager flygtninge hertil, så skal enhver flygtning fra den første dag have præcis det samme som den, der er på højeste socialhjælp, og som har tjent landet i årevis. Det mener jeg ikke er rimeligt, og sådan er det jo heller ikke med folkepensionen; der har vi faktisk nogle regler om optjening.

Lampen er rød.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Lampen er rød, og det er fru Birthe Rønn Hornbechs jakke også.

Jeg hørte, det blev sagt af ordføreren i talen, at arbejde er den bedste vej til en ordentlig integration. Det er vi i Det Radikale Venstre meget enige i, og det er regeringen meget enig i. Det er bare for lige at fjerne det, fru Birthe Rønn Hornbech gør til en myte, at det er det radikale baglands kraft, der påvirker lovgivningen i det Folketing.

Vi er i Det Radikale Venstre ikke uinteresset i at have indflydelse, men jeg vil gerne sige, at vi var meget glade for, at indenrigsminister Thorkild Simonsen tog konsekvensen, da han så tilbagemeldingerne fra kommunerne, hvor det

netop viser sig, at arbejdsmarkedet indtil videre ikke er rummeligt nok til omfatte de folk, der var under introduktionsydelsen, sådan som det blev foreslået bl.a. af mig. Det står jeg ved. Derfor reagerer vi med det samme, når vi kan se: Det virker ikke.

Derfor vil jeg spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Når partiet Venstre markerer sig helt klart og vil stemme imod denne ændring af lovgivningen, hvordan vil det så sørge for en bedre integration af flygtningene, så de hurtigere bliver mere selvhjulpne, hvis man skal se det i Venstres objektiv?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det er jo ganske korrekt, at fru Birthe Rønn Hornbech ikke er ordfører på indfødsretslovgivningen, men fru Birthe Rønn Hornbech er jo ikke bleg for at have mange principielle holdninger til mange ting. En af dem, hun har givet udtryk for her i dag, er, at behandlingen af lovforslag bør tage mindst 1 måned. Det er et synspunkt, man kan have, det accepterer jeg, men så må fru Birthe Rønn Hornbech jo også have en mening om indfødsretslovgivningens gennemførelse inden jul, for der bliver ikke en måned til den lovgivning. Man kan ikke skyde sig ind under, at man ikke er ordfører på området, for her taler vi principper.

Jeg tror desværre, at sagens kerne er, at denne lovgivning om integration kan fru Birthe Rønn Hornbech ikke lide, og derfor vil hun medvirke til, at den ikke bliver gennemført. Den anden kan hun godt lide, og så ryger princippet om en måned på gulvet.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det er en interessant socialpolitisk debat, der nu er startet. Jeg kan forstå, at fru Birthe Rønn Hornbech synes, det er en meget god idé, at der er optjeningsret til folkepension, men det, som fru Birthe Rønn Hornbech så også siger, er, at der også skal være optjeningsret til bistandshjælp.

Er det sådan, at Venstres socialpolitiske holdning nu er ændret på en sådan måde, at vi fremover skal stille som krav for, at man kan opnå bistandshjælp, at man har optjent den og i så fald; hvor lang skal den optjeningsperiode være?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis socialdemokraterne i Indfødsretsudvalget vil gøre gældende, at indfødsretslovforslaget skal behandles som alle andre lovforslag, så har jeg ikke hørt, at Venstre vil insistere på, at det skal hastebehandles. Hvordan har formanden tænkt at planlægge det i Indfødsretsudvalget?

Til hr. Svane må jeg sige, at det jo var hr. Svane, der sidste år var meget travlt beskæftiget med at forsøge at overbevise os i Venstre om, at lige præcis den integrationslov simpelt hen var det bedste, der fandtes, hvor man tilskyndede udlændinge til at blive selvhjulpne, og det blev vi så overbevist om.

Så må jeg sige til fru Anne Baastrup, at folkepensionsreglerne jo er sådan, at de følger EU-reglerne. Det, jeg sætter spørgsmålstegn ved, er, om der er nogen konventioner, der binder os til, at flygtninge skal have højeste ydelse. Nej, det er der ikke. Vi blev netop overbevist sidste år af indenrigsministeren og af hr. Henrik Svane om, at det var en rigtig løsning at sammenligne med offentlige ydelser, der var lavere.

Jeg kan slet ikke forstå fru Anne Baastrups spørgsmål, for vi brugte jo megen tid sidste år på, at det var mennesker, der var under uddannelse, og mange udlændinge sagde også selv: Vi skal ikke have lige så meget, for vi skal tilskyndes til selv at gå i gang med at lære dansk og få et arbejde.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det svar går ikke, vil jeg sige til fru Birthe Rønn Hornbech. Vi snakker om principper og i dette tilfælde om Venstres principper. Det handler ikke om, hvad Socialdemokratiet vil i Indfødsretsudvalget. Det handler ikke om Indfødsretsudvalget som sådan. Det handler om Venstre, at fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre mener, at udvalgsbehandlingen skal tage 1 måned. Så vil jeg gerne have fru Birthe Rønn Hornbechs vurdering af, om vi så skal lade være med at gennemføre den lovgivning, hun i øvrige godt kan lide?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Hvad er det for nogle EU-regler, der betinger, at man skal have en optjeningsperiode som forudsætning for, at man kan få folkepension?

Så vil jeg også godt endnu en gang spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Ønsker Venstre, at der skal være en optjeningsperiode som forudsætning for, at man er berettiget til bistandshjælp, og i givet fald hvad er det for en optjeningsperiode, og hvor lang skal den være?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Så vidt jeg husker, stemte Venstre sidste år ikke for integrationsloven. Integrationsloven er et samlet katalog af nye og gode tiltag for at skabe en bedre integration for fremmede i vores land. Det synes jeg er meget positivt, men det kunne ikke formå Venstre til at stemme for, og vi kan nu forstå, at Venstre stemmer imod. Det synes jeg er ynkeligt.

Derfor vil jeg gerne bede fru Birthe Rønn Hornbech sige her fra talerstolen, hvad det så er, Venstre gerne vil gøre for at kunne skabe en bedre integration for de pågældende flygtninge og deres tilgang til arbejdsmarkedet, når det nu viser sig, at arbejdsmarkedet ikke har været rummeligt nok til, at vi kunne gennemføre integrationsydelsen på den sats, den var.

Men jeg vil blot gøre opmærksom på, at vi jo ikke fjerner integrationsydelsen som princip, og det er jeg meget glad for.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er interessant at høre hr. Henrik Svane i dag. Det var hr. Henrik Svane, der for flere år tilbage gik ud i dagspressen og foreslog, at flygtninge skulle have mindre. Dengang sagde jeg: Det giver problemer, ikke mindst for det radikale bagland. Lad os diskutere nogle andre modeller, f.eks. med brugerbetaling for sprogundervisning, men det ville De Radikale jo ikke høre tale om. Nej, der skulle være et optjeningsprincip, der skulle være en integrationsydelse. Man skulle gøre sig fortjent til bistandshjælp ved at lade sig integrere over 3 år.

Det er det, vi nu holder os til. Vi blev overbevist om, at det kunne lade sig gøre. Vi blev overbevist af stjernejuristerne i Indenrigsministeriet og Justitsministeriet. Det var ikke i strid med internationale organisationer. Så det er altså hr. Henrik Svane, der nu har ændret mening. Man kan overhovedet ikke stole på hr. Henrik Svane.

Det var også hr. Henrik Svane, der gik fra nogle andre aftalepunkter i det, vi sidste år tede der var en aftale om. Det gider jeg sådan set

ikke at forholde mig mere til, for hr. Henrik Svane ændrer mening, som vinden blæser.

Så vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen: Vi har den opfattelse, som vi har redegjort for i Udvalget for Forretningsordenen, at sager ikke skal hastebehandles, medmindre der er ganske særlige grunde til det.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er imod dette lovforslag. Vi finder det ikke rimeligt, at flygtninge og andre nyttilkomne udlændinge får den samme økonomiske ydelse som en dansk kontanthjælpsmodtager og dermed langt mere end f.eks. en dansk folkepensionist.

Nyankomne flygtninge og udlændinge kan ikke sammenlignes med nogen anden gruppe af borgere her i landet under de første 3 års ophold. Det giver således ikke nogen mening at behandle sådanne nyankomne udlændinge som almindelige kontanthjælpsmodtagere.

En modtager af Statens Uddannelsesstøtte modtager eksempelvis heller ikke et beløb, der svarer til den almindelige kontanthjælpsats. Unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år modtager, som et andet eksempel, heller ikke den almindelige kontanthjælp, men en kontanthjælp, der er afpasset efter denne særlige gruppes behov.

Disse to nævnte persongrupper modtager en ydelse, som er lavere end den eksisterende integrationsydelse. Også det understreger, at vi her taler om en særlig gruppe, der efter min opfattelse ikke bør behandles som almindelige kontanthjælpsmodtagere.

Endelig vil jeg godt pege på, at den nyankomne udlænding ud over den i dag eksisterende introduktionsydelse jo også tilbydes en række andre ydelser. Introduktionsprogrammet indeholder således et kursus i samfundsforståelse, intensiv danskundervisning og aktivering. Den samlede værdi af de hidtidige ydelser er på ingen måde lavere end værdien af de ydelser, der gives til personer, som er omfattet af reglerne om kontanthjælp.

Hvad betyder det så på sådan lidt mere almindelig dansk? Det betyder, at hvis lovforslaget her vedtages, så vil en nyankommen udlænding få udbetalt beløb, der er langt større end unge kontanthjælpsmodtagere under 25 år. Det vil også være langt større end det beløb, der ydes til unge over 20 år, som er på Statens Uddannelsesstøtte. Beløbet vil også være langt større end det beløb, der udbetales til danske

folkepensionister, der har arbejdet og betalt skat her i landet hele deres liv.

Endelig må jeg konstatere, at hvis lovforslaget vedtages, vil den samlede værdi af de ydelser, som er nyankommen flygtning vil modtage de første 3 år i Danmark, langt overstige værdien af de ydelser, der gives til danskere på kontanthjælp; langt overstige værdien.

Lad mig så til slut vende mig mod den hestebehandling af lovforslaget, som et flertal i Folketinget tilsyneladende stadig væk lægger op til. Jeg synes, man lægger op til lovsjusk og til en behandling af forslaget, som er i klar modstrid med alle de smukke tanker og ord, som statsministeren og regeringen har udtalt i forbindelse med forbedring af lov kvaliteten, og det er jo helt unødvendigt. Hvorfor kan vi ikke bruge et par uger i januar til at stille spørgsmål og få svar, afgive en betænkning og derefter afslutte lovforslaget inden udgangen af januar og for min skyld meget gerne med virkning fra 1. januar 2000.

Så til sidst: Havde det her været et enkelt, let overskueligt lovforslag med få paragraffer, så kunne jeg godt acceptere denne fremgangsmåde, men i dette tilfælde protesterer jeg, og jeg protesterer på det kraftigste.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg ved ikke, om De Konservative har meget tilovers for FN's konventioner, men det går jeg ud fra de har.

Det brev, der kom fra UNHCR her i juni, var klart meget skeptisk over for den integrationsydelse, der indtil nu gjaldt. Det sagde, at det er vigtigt, at hver enkelt flygtning hvert år behandles på samme måde som danske statsborgere i lignende situationer, og det har integrationsydelsen ikke været udtryk for. Man har forskelsbehandlet.

Grundlaget for FN-konventionen er, at hvis man accepterer personer som flygtninge, så er de også optaget i det danske samfund, og så skal de behandles lige.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller gav det indtryk, at unge flygtninge ville få mere end unge danskere. Det er jo ikke korrekt. Altså ydelsen er helt parallel til ungeydelsen.

Så henviste hr. Helge Adam Møller til, at flygtninge også får kurser i samfundsfag og

dansk osv., osv. Unge danske, der har behov for det – også voksne for den sags skyld – bliver jo aktiverede, produktionsskoler kan de gå på, osv., osv. Hele det system gælder for unge danske, og det gør det selvfølgelig, fordi man skal prøve at få dem gjort selvhjulpne, få dem tilbage eller få dem ind, hvis det er de unge, på et arbejdsmarked – præcis af samme årsag som vi gerne vil gøre flygtningene selvhjulpne.

Så at påstå at flygtninge får væsentlig mere er ikke korrekt. De er i ydelsesudbetalinger helt ligestillede, og så er der de ydelser i form af aktivering, som er tilpasset de enkelte.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det er bare lige et spørgsmål til hr. Helge Adam Møller.

Jeg vil bare lige spørge om det, vi hørte til sidst i hr. Hele Adam Møllers tale om, at hvis man nu fik bedre tid til udvalgsbehandlingen, og vi i givet fald kunne vedtage den i slutningen af januar med tilbagevirkende kraft, så den skulle virke fra 1. januar, så kunne vi vedtage den. Betyder det, at Det Konservative Folkeparti er sindet ved en anderledes udvalgsbehandling at stemme for lovforslaget? Sådan hørte jeg det nemlig.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Først til hr. Henrik Svane. Nej, vi er ikke sindet – det regner jeg da ikke med, men det vil udvalgsbehandlingen vise – at stemme for det. Men da jeg har forstået, at det betyder meget for flertallet, at det træder i kraft pr. 1. januar, så vil jeg bare anvise, at der er den tekniske mulighed, at det kan det stadig væk gøre, også selv om det først bliver vedtaget ind i januar.

Lad mig så sige, at når hr. Knud Erik Hansen siger, at den måde, vi hidtil har brugt, er i modstrid med FN-reglerne, så mener jeg bestemte ikke, at den er det. Det har indenrigsministeren jo forsikret os om gang på gang både mundtligt og skriftligt, og vi har fået at vide, at det er i overensstemmelse med alle gældende konventioner, og det tager vi selvfølgelig ad notam. Det er indenrigsministeren og den ekspertise, han har, der tilsiger, at det er rigtigt.

Fru Dorte Bennedsen siger, det ikke gælder, at udlændinge får flere ydelser. Det er jeg jo ked af, for så må det, indenrigsministeren har fortalt os, jo være forkert. For jeg vil godt gøre opmærksom på, at over halvdelen af min tale

var en direkte oplæsning fra Folketingets betænkning den 23. juni 1998, og det var en oplæsning fra indenrigsministerens taleseddel på et samråd i Retsudvalget i foråret 1998, hvor indenrigsministeren bl.a. dengang sagde – og det var altså den da gældende introduktionsydelse, som var 2.000 kr. mindre: »Endelig vil jeg pege på, at nyankomne udlændinge ud over den i dag eksisterende introduktionsydelse tilbydes en række andre ydelser. Introduktionsprogrammet indeholder således et kursus i samfundsforståelse, intensiv danskundervisning og aktivering. Den samlede værdi af de hidtidige ydelser er på ingen måde lavere end værdien af de ydelser, der gives til personer, som er omfattet af reglerne om kontanthjælp.«

Det var altså en ydelse, der er 2.000 kr. mindre end den, man nu foreslår. Når man så får lagt over 2.000 kr. oven i noget, der ikke er ringere, så må det betyde, at man nu får en ydelse, der samlet er mindst 2.000 kr. mere end den, kontanthjælpsmodtagere får. Alle de rosende ord i min tale var en direkte oplæsning af det, indenrigsministeren forklarede i Retsudvalget for 1½ år siden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare sige én ting, og det er, at jeg håber, at hr. Helge Adam Møllers omgang med tal har overbevist Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om, at der er behov for en endog særdeles grundig udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det var en interessant socialpolitisk indsigt, Det Konservative Folkepartis ordfører her kom med, og jeg vil så også derfor benytte mig af lejligheden til at sige, at der er ingen tvivl om, at der er en lang række ydelser inden for det sociale område, der er ekstremt lave.

Jeg vil derfor spørge, om Det Konservative Folkeparti er indstillet på at se på almindelig forhøjet førtidspension. Om man er indstillet på at se på, om der ikke var mulighed for at forhøje det beløb. Om man er indstillet på at se på de mange, mange tusindvis af sager, hvor mennesker får afslag på arbejdsskadeerstatning. Hver gang, vi har rejst den type af spørgsmål her i Folketingssalen, har Det Konservative Folkeparti altid afvist, at der var nogen som helst grund til at ændre på reglerne dér.

Derfor kommer det sådan lidt bag på mig, at Det Konservative Folkeparti her i den grad viser en socialpolitisk vinkel, som vi aldrig tidligere har været udsat for.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Helge Adam Møller parerer sin mening hos indenrigsministeren. Det finder han åbenbart ganske betryggende i den her sag. Men det, der rent faktisk var situationen, var, at det jo ikke var formelt afklaret, men der kom en ganske alvorlig henstilling fra UNHCR, hvor man sagde nogle ting til den undersøgelse, der skulle have afklaret det. Det var den politiske påstand, at undersøgelsen skulle afklare, om vi overholdt konventionen. Den sagde klart, at det ikke er nok, at man laver en undersøgelse, hvor man undersøger et gennemsnit af flygtninge for, om de får den samme ydelse. Den sagde også, at det ikke er nok, at vi laver et gennemsnit over 3 år. Den sagde, at hvert år skal flygtningene have det samme, og hver flygtning skal have det samme som en dansk statsborger i samme situation. Og enhver kan sige sig selv, hvis man ser på loven, at det er i modstrid med loven, for det gør loven ikke.

Så er det ikke nok kun at se på, hvad man får udbetalt i øvrigt. Det er at slå plad. For hvis man tager folkepensionen og integrationsydelsen, så er der mange andre ydelser, som spiller ind, som gør, at bundlinjen for flygtninge er meget lavere end for andre.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Anne Baastrup: Den socialpolitiske debat overlader jeg trygt til vores socialpolitiske ordfører og de forhandlinger, der foregår i Folketingets Socialudvalg.

Til hr. Knud Erik Hansen: Jeg mener ikke, at det er korrekt, at den i øjeblikket eksisterende ydelse ikke er i overensstemmelse med gældende konventioner. Det er ikke konstateret, og den sag er ikke afgjort. Men jeg kan sige som den generelle holdning for Det Konservative Folkeparti, at hvis det på et eller andet tidspunkt skulle vise sig, at den danske stat ikke handler i overensstemmelse med konventioner, vi har skrevet under på, så ønsker vi selvfølgelig, at det ændres og rettes. Det gælder på ethvert område. Hvis man skriver under på noget eller giver sit ord på noget, så må man selvfølgelig også holde det. Anderledes kan det ikke være.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Bare en enkelt kommentar til hr. Helge Adam Møller om den situation, at en flygtning kan få mere end en dansker i lignende situation. Jeg kan altså ikke se nogen danskere, der er i en lignende situation som en flygtning, der har fået asyl i Danmark og har fået opholdstilladelse og arbejdstilladelse, al den stund at jeg ikke kender danske flygtninge i Danmark. Og derfor ville jeg spørge, og det er ikke for at være tricky, Det Konservative Folkepartis ordfører: Kan man ikke forestille sig, at De Konservative på et eller andet tidspunkt kunne være med til at sige, at selvfølgelig vil der kunne være en forskelsbehandling i forhold til en dansker i en »lignende situation«, al den stund at en flygtning har nogle særlige behov, som selvfølgelig skal dækkes i forhold til en særlig indsats, tilgang til arbejdsmarkedet, sprogundervisning osv., som netop ikke kan sammenlignes med danskere? For de findes jo ikke; vi er jo ikke i en lignende situation som flygtninge.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Helge Adam Møller, og så kan vi vist godt gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen her er hr. Henrik Svane og jeg jo ikke uenige. Det var jo derfor, vi støttede bl.a. det her forslag, som vi støttede langt de fleste af elementerne i integrationspakken, fordi vi sagde: Her er nogle nye mennesker, flygtninge eller familiesammenførte, som kommer til Danmark, og dem ønsker vi hurtigst muligt at få integreret i det danske samfund af hensyn til dem selv og af hensyn til samfundet. Jo hurtigere de lærer sproget, jo hurtigere de kommer ud på arbejdsmarkedet, desto bedre for dem selv og desto bedre for resten af samfundet.

Det var jo formålet med det hele, og et vigtigt led i det formål var jo netop integrationsydelsen på et lavere niveau samt alle de andre ekstra tilbud, man fik lagt oven i. Det var jo det, som hr. Henrik Svane, det var det, som indenrigsministeren, og det var det, vi foreslog i form af en egenbetaling, men formålet var jo det samme. Det var det, vi stemte for. Men det er jo det princip, man går væk fra nu, og det er det, jeg ikke rigtig kan forstå.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Knud Erik Hansen som ordfører.

Knud Erik Hansen (SF):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi er glade for dette lovforslag, og så kunne det måske siges bare med disse ord. Men jeg vil godt knytte et par enkelte kommentarer yderligere til det. For det har været en skamplet på en integrationslov, som i virkeligheden var det første alvorlige forsøg på at sikre sig en integration af de fremmede, der er kommet til Danmark. En skamplet på den måde, at den i virkeligheden var i modstrid med det, der var intentionen i integrationsloven; det, at man modtager flygtninge og siger, at nu skal I fungere i det danske samfund og så på samme tid siger, at vi behandler jer ulige. At I har færre penge til rådighed, færre penge til rådighed til at leve et almindeligt liv for, I har ikke penge til at give børnene det, som andre har penge til at give børnene. Og det var et ganske lavt beløb, man landede på, når man kom ned på bundlinjen, hvad der ellers var tilovers af penge.

Det var uanstændigt, og det fremmede ikke ligestilling, som integrationsloven også burde være udtryk for. Det er jo også derfor, at UNHCR var ganske kritisk. Det er rigtigt, at vi ikke fik nogen endelig afgørelse, men det var nogle meget kritiske bemærkninger og kommentarer, der kom fra UNHCR. Og hvis man læser i diplomatsproget, så kunne man sige, at de var mere end i tvivl. De var faktisk ret så overbeviste om, at det her ikke var i rigtig overensstemmelse. Og det var så det, jeg nævnte for hr. Helge Adam Møller lige for et øjeblik siden, at man rent faktisk klart understregede, at det er vigtigt, at man til enhver tid på ethvert sted sørger for, at de, der bliver accepteret som flygtninge, også får en behandling svarende til danske statsborgere i samme situation. Og det gør loven ikke, når man læser teksten. Uanset hvad man laver af undersøgelser, aktivering og lign., så giver loven ikke den ligestilling.

Så derfor er vi glade for, at vi nu er på vej til at lave ligestilling. Men som sagt før, så er det jo ikke kun ligestilling på ydelsen. Det er en ligestilling – og det glæder vi os også over – hvor man forsøger at lave ligestilling på en del andre områder, som er knyttet til den sociale lovgivning, og derfor gør det også lovforslaget lidt mere komplekst, end man umiddelbart kunne forestille sig, for det er vigtigt, at vi sikrer os, at

vi så også får lavet den ligestilling på en rigtig måde.

Når vi er i gang med ligestillingen, så skal vi ikke lave fejl på andre områder, og derfor ønsker vi os, at vi får en ordentlig udvalgsbehandling af det her. Men det er da klart, at vi gerne vil være med til at fremme forslaget. Men det skal også være under hensyn til, at lovforslaget bliver behandlet ordentligt. Og sådan som vi har forstået det, har vi ikke specielt hastværk. Og som jeg også har hørt eller fornemmet herindefra, så er der også et klart flertal, så der er ingen tvivl om, at det kommer igennem. Kommunerne kan også godt begynde at indstille sig på, at det her kommer til at fungere, således at det kan fungere hurtigst muligt, efter at vi har vedtaget det og efter en ordentlig udvalgsbehandling.

Poul Nødgaard (DF):

Socialdemokratiet stod fast på integrationsloven og dermed på den såkaldte introduktionsydelse, der indebærer en lidt lavere ydelse til udlændinge end til danske kontanthjælpsmodtagere. Det havde de mange berørte udlændinge indrettet sig efter, også fordi de i mange tilfælde kommer fra lande, hvor levestandarden er meget lavere end her i Danmark. Men hvad sker der så? Jo, det lille regeringsparti, De radikale med hele syv mandater i Folketinget, holder landsmøde, og deres bagland ønsker, at den reducerede introduktionsydelse skal afskaffes, så udlændinge bliver behandlet faktisk på præcis samme måde som danske statsborgere.

Jo, De Radikale kører rundt i manegen med det store Socialdemokrati, som mister flere og flere vælgere. Men det er vel sådan, som Socialdemokratiet selv ønsker det. Befolkningen har gennemskuet, hvad der foregår på hele udlændingeområdet, og helt utroligt er det, at et mangeårigt parti med stor vælgermasseopbakning taber alt det, de har skabt igennem mange år, pladask på gulvet.

I Dansk Folkeparti kan vi ikke støtte det foreliggende lovforslag, fordi vi mener, at det er helt forkasteligt, at en lille del af dette Folketing tvinger et flertal til at vedtage et lovforslag som det, vi ser her i dag.

Hvis dette efter indenrigsministerens opfattelse komplicerede lovforslag hastes igennem inden jul, vil det splitte Folketinget på kryds og tværs, fordi der ikke bliver den fornødne tid til en seriøs udvalgsbehandling.

Jeg nægter at tro, at Socialdemokratiet kan holde til at presse et sådant forslag igennem Folketinget inden jul. Derfor har vi i Dansk Folkeparti også besluttet, at vi vil afgive vores 13 underskrifter for, at dette lovforslag efter anden behandling kan blive udskudt i de såkaldte 12 søgnedage, også selv om vi derved risikerer, at Folketinget kan blive indkaldt mellem jul og nytår. Jeg vil nu nok nægte at tro på, at regeringen vil turde provokere Folketingets medlemmer ved at kalde dem ind dér sidst på året. Men alt kan jo ske i dette land.

Men vores 13 underskrifter er afgivet her i formiddag alle sammen, og jeg ved, at Venstre og De Konservative også er i gang det, så vi behøver egentlig ikke at tage den store videnskabelige diskussion med Socialdemokratiet om, hvornår det her forslag skal behandles. Det bliver ikke færdigbehandlet inden jul. Det tør jeg vædde på, at det ikke bliver.

Der bliver afgivet 72 underskrifter, således at dette forslag bliver udskudt – vær sikker på det. Hvis ellers V og K har orden i deres rækker, ligesom Dansk Folkeparti har, så skal vi nok samle de 72 underskrifter og aflevere dem på formandens bord, så vi får dette lovforslag udskudt.

Henrik Svane (RV):

Indenrigsministeriets foreløbige evalueringsresultater tyder på, at integrationsydelsen har været sat for lavt. Det tager jeg og Det Radikale Venstre selvfølgelig til efterretning. I den forbindelse vil jeg også gerne complimentere indenrigsministeren for, at han på baggrund af disse resultater hurtigt tog initiativ til at ændre den. Det er nødvendigt, at vi følger implementeringen af integrationsloven meget tæt og er villige til at tage konsekvensen, når nogle ting ikke fungerer hensigtsmæssigt.

For mig er det vigtigste nemlig ikke introduktionsydelsens størrelse, men dens princip, og det fastholder vi selvfølgelig også med denne lovændring, selv om debatten har fokuseret meget på det. Men det er altså, om integrationen virker, om de folk, der kommer til os enten som flygtninge med asylbehov eller som indvandrere, falder bedre til og modtages positivt af den danske befolkning.

Jeg skal ikke forlænge debatten ret meget. Blot en enkelt kommentar til fru Birthe Rønn Hornbechs kommentar om, at jeg ændrer holdning, som vinden blæser. Lad den bare stå et øjeblik på lystavlen. Jeg vil gerne vedkende

mig, at jeg foretager en ændring her, fordi vi, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, netop i sin tid har lavet den aftale ved fremsættelsen af disse lovforslag om integrationsloven, at hvis det viste sig, at den ikke fungerede efter hensigten, skulle vi selvfølgelig ændre på den. Og det er det, vi gør.

Men i den forbindelse vil jeg også gerne rette en appel til de mange organisationer, der har brugt meget energi på at kritisere integrationsydelsen. Det er helt fint, at der har været en debat om den – vi lever i et demokrati, det er jeg glad for – og også nu så at den er justeret. Men det er efter min opfattelse nu endnu mere væsentligt, at integrationsarbejdet fortsat følges, ikke mindst fortsat af de mange organisationer, og herunder særligt integrationsrådene og det folkelige engagement. Jeg håber, at det er en opgave, som organisationerne med lige så stor ihærdighed vil kaste sig over.

Vi stemmer selvfølgelig for det fremsatte forslag til lovændring.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Henrik Svane, hvordan det egentlig føles med syv mandater i Folketinget så at holde et landsmøde, hvor baglandet beder De Radikale om at gå hjem og lave det, vi ser her i dag, hvilket Socialdemokratiet faktisk inderst inde er fuldstændig imod. Så tvinger Det Radikale Venstre faktisk Socialdemokratiet til at gennemføre en lov som det, der ligger forslag til her.

I lang tid efter det radikale landsmøde da sagde Socialdemokratiet: Ikke tale om. Den lov er vedtaget, den skal fungere videre. Så var der næsten ved at opstå en form for regeringskrise, og så gav Socialdemokratiet efter.

Mit spørgsmål går til hr. Henrik Svane: Synes man ikke i Det Radikale Venstre, at man presser citronen lige lovlig meget? Jeg synes, det er helt uhyrligt, at syv mandater optræder, som de gør, i en sag som den her. Jeg synes, det er tæt på magtmisbrug, hvis det er det rette udtryk.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan høre, hr. Henrik Svane ikke er tilfreds, når jeg siger, at det skifter mening, som vinden blæser. Men er det ikke rigtig, må jeg spørge hr. Henrik Svane, at da vi forhandlede de to udlændingelove sidste år, da var der en klar aftale om, at der også skulle stilles betingelser om

passende bolig for at få familiesammenføring. Og i allersidste øjeblik så var det hr. Henrik Svane, der løb fra den aftale. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til fru Birthe Rønn Hornbech: Nej.

Til hr. Poul Nødgaard: Magtmisbrug? Jeg går ind for demokrati. Jeg er glad for, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre lavede aftalen fra starten om, at hvis det viste sig, at det her ikke fungerede efter hensigten, så skulle det rettes. Og derfor var jeg glad for, at ministeren på eget initiativ tog den beslutning.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jamen dette er jo ikke sandheden, siger jeg til hr. Henrik Svane. Jeg vil da ikke sige, at det er direkte usandt, men det er tæt på usandt i hvert fald, meget tæt på usandt.

Enhver, der har fulgt samfundsdebatten efter det radikale landsmøde, ved, at Socialdemokratiet ikke ville være med, men det var under et groft, groft, groft pres fra Det Radikale Venstre, der truede med at gå ud af regeringen, hvis ikke de fik afskaffet den der introduktionsydelse, at det store Socialdemokrati så gav efter. Og det er ganske fantastisk. Og derfor synes jeg, at det er et svar, der er under bælttestedet, som hr. Henrik Svane kommer med. Det er Det Radikale Venstre, der har tvunget Socialdemokratiet til at afskaffe den introduktionsydelse.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne spørge hr. Henrik Svane, om han kan bekræfte, at allerede da loven var under udarbejdelse og vedtagelse, der blev det besluttet fra ministerens side at evaluere den, at vi var enige om, at vi, hvis det gav anledning til ændringer, så ville ændre loven, og at det svar, der er blevet givet, også efter det radikale landsmøde, gik på, at vi ikke vil ændre noget, før vi har fået den første devaluering. Hvis den viser, at der er behov for at ændre, så ændrer vi den.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til fru Dorte Bennedsen først. Jeg kan fuldstændig bekræfte den rækkefølge i forløbet, og så vil jeg sige til hr. Poul Nødgaard, at jeg vil ikke

gradbøje ordet sandhed. Det, jeg har sagt, det står jeg ved som en sandhed.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Ja, så er det faktisk ikke nogen sandhed. Men jeg vil godt lige sige, at jeg synes, det var flot af hr. Henrik Svane at gå op lige sådan og redde Socialdemokratiet og sige, at tingene forholder sig sådan.

Den undrende danske befolkning kan simpelt hen ikke få ind i sit hoved, hvordan det her har kunnet lade sig skrue sammen: At den introduktionsydelse, som fungerede så perfekt, pludselig bliver afskaffet, fordi en flok radikale sidder og dikterer rundt med folketingsgruppen på det radikale landsmøde ovre i Nyborg, eller hvor det var, man holdt det. Det er jo det, der er sandheden, og så synes jeg, at det er flot, at hr. Henrik Svane for at redde Socialdemokratiet lige kommer op og siger: Jamen det var noget, vi var enige om. Ja, man var enig, for ellers var regeringen gået fra hinanden. Det er og bliver den historiske sandhed.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Som udgangspunkt var vi jo i Enhedslisten utrolig positiv over for ideen bag en integrationslov. Efter i årevis at have oplevet, hvordan borgerlige regeringer igennem 1980'erne havde været tilfreds med, at folk kom og arbejdede her, men ikke gjorde noget som helst for at sikre integration, så var det på tide, at der blev skabt en integrationslov. Derfor var vi positive over for den idé, men vi stemte imod primært af to årsager, fordi der var to store problemer. Der var også nogle småproblemer, men der var to store problemer.

Det ene var forskelsbehandling. Det er det, der hedder diskrimination, hvis det er negerne ovre i USA, man snakker om, men i Danmark der hedder det altså forskelsbehandling i integrationsydelsen. Man lavede en integrationsydelse, som betød, at udlændinge, der var kommet til Danmark, fik langt under danske bistandsklienter og fik langt under danske folkepensionister at leve for, og det er jo sådan set det, der er det centrale. Man kan jo ikke spise et kursus, man går på. Det kan man ikke. Man kan heller ikke spise en bolig, man får stillet til rådighed. Man kan spise mad, og til at leve for fik

de en utrolig lav støtte. Det var det ene problem.

Det andet problem var, at der var en stavnsbinding i 3 år. De er kommet til landet, og så siger man: I 3 år skal I bo et bestemt sted, og I må ikke flytte jer.

Første punkt er man ved at rette nu. Det er vi glade for. Der er sikkert flere grunde til, at det er ved at blive rettet. Et var jo – i modsætning til, hvad hr. Poul Nødgaard siger – at kommunerne entydigt meldte, det her system fungerer ad Pommern til. En anden grund var den brede folkelige modstand, som var mod det, fra en række folkelige organisationer, som ikke vil have diskrimination i Danmark. Den tredje grund var vel også, at det på et eller andet plan kom til at indgå i finanslovforhandlingerne, og det må have stået regeringen klart, at det ville have været vanskeligt at afslutte finanslovforhandlingerne, hvis ikke det her problem blev løst.

Når det gælder det andet punkt, spørgsmålet om stavnsbindingen, så er det jo ikke blevet rettet, og det beklager vi jo meget. Vi kan læse i Weekendavisen i dag, og jeg vil læse en lille historie op: »Da en 64-årig irakisk enke for et par måneder siden fik asyl i Danmark, håbede hun på at kunne bo i nærheden af sin søn i København. Hun havde ikke andre at støtte sig til. I dag må den ældre kvinde nøjes med at tale med sin 37-årige søn i telefon nogle få gange om ugen. Udlændingestyrelsen anbragte hende i Bov i Sønderjylland, næsten 300 km væk. Hun er isoleret i et land, hun ikke kender, omgivet af fremmed med et sprog, hun ikke taler, og som hun – på grund af sin høje alder og analfabetisme – næppe nogen sinde kommer til at lære. Hvad enken og hendes søn har fået at mærke, er bagsiden af Danmarks første egentlige integrationslov.« Og Weekendavisen fortsætter: »De færreste ved, at flygtninges basale rettigheder bliver tilsidesat. I kvoternes hellige navn splitter Udlændingestyrelsen familier ad og dikterer dem en bopælskommune. Afgørelsen kan ikke ankes. Den stavnsbinder i praksis flygtningene til at blive i kommunen i 3 år.«

Det er jo en fuldstændig korrekt beskrivelse. Det problem har vi jo rejst, og det har vi ønsket at få gjort noget ved. Og kan vi få gjort noget ved det mellem første og anden behandling, så må den første og anden behandling for vores skyld gerne tage et stykke tid, fordi vi synes, at vi skal lave en integrationslov uden diskrimination. Det fortjener de flygtninge, der kommer til

Danmark, men det fortjener først og fremmest den danske befolkning, som jo ikke ønsker diskrimination, ikke ønsker diskrimination i nogen retning, men en anstændig behandling af alle.

Forslaget skal så nu udvalgsbehandles på et møde her i eftermiddag, bliver det vel. Det udvalgsmøde vil tage stilling til, hvad der skal ske med lovforslaget. Jeg tror ikke, at hverken hr. Poul Nødgaard eller, som jeg tidligere har sagt, Venstre og De Konservative får brug for deres underskrifter. Jeg tror, et flertal i udvalget vil træffe den beslutning, at der er behov for en grundig behandling, og at andenbehandlingen derfor kommer til at foregå på et senere tidspunkt end i næste uge. Men det vil udvalgsmødet vise, og så får vi jo at se, hvem det er, som sikrer den ordentlige behandling af det her lovforslag.

Jann Sjursen (KRF):

Sidste år vedtog et flertal her i Folketinget det, som nogle har kaldt verdens første integrationslov, og jeg vil sige, at jeg ved den lejlighed på Kristeligt Folkepartis vegne i og for sig også udtrykte begejstring over, at vi fik en samlet lov, som gav udtryk for det, vi vil på integrationsområdet.

Alligevel så hørte Kristeligt Folkeparti dengang til de partier, som valgte at stemme imod integrationsloven. Det gjorde vi først og fremmest, fordi den lov netop indeholdt bestemmelser om en introduktionsydelse, som vi lige fra debatten deraf har valgt at kalde en »isolationsydelse«. Dels fordi den altså diskriminerer, dels fordi den i praksis har betydet, at udlændinge på introduktionsydelse faktisk ikke har haft de samme muligheder som danskere. Og reelt er det vores opfattelse, at introduktionsydelsen har været med til at klientgøre en række udlændinge og dermed også i virkeligheden modvirket de positive intentioner, der var i loven om en positiv integration i vort land.

Udlændinge har været henvist til tillægsydelser på kommunekontoret, hjælp i særlige tilfælde, som det hedder, og det er jo også det, som de foreløbige undersøgelser, som det fremgår af lovforslagets bemærkninger, har vist. Kommunerne har over for regeringen kunnet tilkende give, at der er mange udlændinge på introduktionsydelse, som reelt har måttet gå på kommunekontoret og bede om yderligere hjælp, og der er slet ikke kommet de udlændinge i arbejdet, som regeringen havde regnet med, da lovforslaget blev fremsat sidste år.

Derfor så er vi glade for, at indenrigsministeren og regeringen også på baggrund af den kritik, der har været rejst også fra humanitære organisationer og også den diskussion, der har været med UNHCR, nu langt om længe – for at sige det sådan – har taget sig sammen og har fremsat det her ændringsforslag til loven. Det kan vi støtte.

Jeg vil sige, at der også er andre elementer i integrationsloven, som var en diskussion værd. Ikke at de var afgørende for, at Kristeligt Folkeparti sidste år valgte at stemme imod, men jeg synes sådan set, det er vigtigt her i debatten i dag at pege på reglerne i integrationsloven om boligplacering. Vi har ikke principielt den store kvababbelse over dem, men vi mener, at de regler i praksis har givet problemer for en række udlændinge og også har ført til familiesplittelser, sådan som der også har været fremdraget eksempler på i pressen.

Derfor så er det vores opfattelse, som også det blev nævnt i nogle af høringssvarene, som jeg lige har nået at øje lidt i dag, at vi bliver nødt til at se på boligplaceringsreglerne eller i hvert fald på, hvordan de kan håndteres på en sådan måde, at vi ikke oplever flere sager, hvor familier rent faktisk bliver splittet. Det synes jeg er uacceptabelt.

En eneste ting vil jeg sige til lovforslaget, og det er, at det jo indgår som en del af finanslovaftalerne, også som en aftale mellem regeringspartierne, CD, Enhedslisten og SF. I den forbindelse har man også bestemt sig for, at de øgede udgifter for Indenrigsministeriet her i forbindelse med forhøjelsen af introduktionsydelsen, at de skal finansieres ved omprioriteringer inden for miljø-, freds- og stabilitetsrammens flygtningedel, altså den såkaldte Mifrestramme.

Og der vil jeg godt sige, at lige præcis det punkt vil jeg godt tage reservation over for i debatten her i dag. Vi synes ikke umiddelbart, at det er den smukkeste måde at finansiere det her forslag på, selv om vi støtter det. Men det er jo et tema, som vi kan komme tilbage til i forbindelse med det grundige udvalgsarbejde, som jeg forudser, og det er også et tema, som vi vil komme tilbage til i forbindelse med andenbehandlingen af finanslovforslaget, hvor netop regeringen har fremsat et ændringsforslag vedrørende finansieringen her.

Men bortset fra denne ene mere principielle reservation også, så vil jeg godt sige, at vi fra

Kristeligt Folkepartis side kan støtte selve indholdet i forslaget.

Tom Behnke (FRI):

Frihed 2000 kan til gengæld ikke støtte lovforslaget her.

For os at se så er flygtninge flygtninge. Det er personer, der kommer midlertidigt til Danmark for at søge beskyttelse med henblik på at vende tilbage, så hurtigt som det kan lade sig gøre.

Det, man har gjort med integrationsloven, er at gøre alle udlændinge til indvandrere allerede fra den første dag. Hvad enten de kommer som flygtninge eller som indvandrere, så starter integrationen fra dag ét, selv om man burde have den opfattelse, at flygtninge er flygtninge og altså ikke indvandrere. Så alene af den grund er vi helt og aldeles imod integrationsloven.

Der var dog én ting i integrationsloven, som vi syntes var positiv, og det var, at man lavede en integrationsydelse eller introduktionsydelse, som var noget lavere end kontanthjælpen. Det synes vi var hensigtsmæssigt, fordi de personer, der kommer til Danmark i en kortere periode, har ikke de samme behov, har ikke de samme økonomiske behov som danskere i samme situation. Niveauet er jo i øvrigt højere end både SU og folkepensionens grundbeløb.

Og i forhold til den ordfører, der var inde på, at grunden til, at man nu skulle lave ændringen, jo var, at alle kommunerne var enige om, at det her var helt uholdbart, man kunne ikke håndtere den her lov, vil jeg sige, at det er ikke rigtigt. Jeg står her med en artikel fra Jyllands-Posten den 25. november, og jeg vil gerne citere: »I Ishøj Kommune syd for København, hvor integrationsloven har fungeret tilfredsstillende, er borgmester Per Madsen fra Socialdemokratiet skuffet over regeringen.« Og han siger, at »os, der sidder tæt på flygtningene, kan se, at det nu bliver sværere at få dem i arbejde. Der er jo ikke længere nogen motivation, og jeg frygter, at de nu blot sætter sig i deres sofaer og venter på, at der kommer en månedlig check«.

Så det med, at alle kommunerne synes, at det her var en forfærdelig lov, er ikke rigtigt.

Hvad er så årsagen til, at ministeren fremlægger et lovforslag i dag? Ja, det er, at ministeren har været presset til at lave en undersøgelse, lang, lang tid før det var planlagt.

Ministerne havde lovet, at nu skulle loven have lov til at fungere, inden man undersøgte konsekvenserne af den. Men ministeren følte sig presset og blev presset til at lave en under-

søgelse, der omfatter de første 3 måneder. Et meget, meget tyndt grundlag.

Og det fremgår jo klart og tydeligt af indenrigsministerens notat, at ligegyldigt hvad man når frem til af halve og hele konklusioner, så bliver det understreget, at det er med en væsentlig usikkerhed, og at undersøgelsen er utilstrækkelig. Så altså: På baggrund af en alt for hurtig undersøgelse, der er usikker og utilstrækkelig, så går man alligevel i gang med at lave en lovændring allerede nu.

Når vi taler om lovsjusk i Frihed 2000, så er det ikke kun et spørgsmål om lovsjusk med hensyn til den tid, et lovforslag får i Folketinget; det er i lige så høj grad et spørgsmål om det sjusk, der ligger til grund for, at et lovforslag bliver fremsat. Grundlaget for lovforslaget her er ganske enkelt ikke til stede, og alene af den grund er der tale om lovsjusk.

Man kan også stille spørgsmålet: Hvad nu, hvis der går et års tid, og man så laver en ny undersøgelse, der viser et nyt resultat? Vil det samme flertal i Folketinget så være klar til at ændre loven igen? Hvis det viser sig til den tid, at de får alt for mange penge, vil man så sætte beløbet ned?

Det er et væsentligt spørgsmål at stille. Og allerede nu kan jeg gætte mig til og garantere for, at det vil man selvfølgelig ikke.

Vi står i Frihed 2000 også ganske undrende over for, at Folketinget den ene dag kan tage over 400 mio. kr. fra danske pensionister, og så den næste dag, ja, så giver man næsten 400 mio. kr. til flygtninge. Vi forstår ganske enkelt ikke den prioritering, man foretager i regeringen, og vi er lodret uenige i den.

Når man så kigger på lovforslaget og indholdet i det, så må vi jo konstatere, at der er tale om en række forskelle mellem udlændinge og danskere.

Der kommer til at ske en positiv særbehandling af dem, der falder ind under integrationsloven fremover. Der står jo f.eks., at de skal have adgang til revalidering og fleksjob, men det fremgår ikke nogen steder, at alle muligheder skal være udtømt for anden aktivering, som det gælder for danskere. Hvordan sikres det i forhold til det her lovforslag?

Der står i forslaget, at indenrigsministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan ydes en særlig ydelse til udlændinge under uddannelse. Det kan der ikke, når vi taler om danskere. De er henvist til SU.

Der står så i øvrigt, at en udlænding, der opfylder betingelserne for at modtage Statens Uddannelsesstøtte eller social pension i henhold til loven om social pension, ikke er berettiget til at få introduktionsydelsen. Hvor mange af de mennesker, der er omfattet af det her lovforslag, ville begynde på en uddannelse på SU, når man ved, at SU'en er væsentlig lavere, end introduktionsydelsen er i dag og i høj grad vil være i fremtiden?

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Tom Behnke: Jeg tror ikke, at der er nogen her i denne sal, der har sagt, at alle kommuner har udtrykt sig om denne lov. Vi er nogle, der henviser til den evaluering, der er foretaget, hvor man har gået rundt til en række kommuner, og der er det klare billede, der tegner sig, at disse kommuner har haft behov for at yde særlige ydelser over deres sociale system.

Og så bruger hr. Tom Behnke Ishøj Kommune som eksempel. Det er, hvis jeg skal sige det mildt, et ualmindeligt slet anvendt eksempel al den stund, at Ishøj Kommune ved fordelingsnøglerne blev fritaget for at modtage flygtninge, simpelt hen fordi de havde ganske mange udlændinge boende i kommunen i forvejen. Så jeg synes, at det måske i denne sammenhæng er et lidt pudsigt eksempel at bruge just Ishøj.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg tager bare ordet for at give en lille kommentar til hr. Tom Behnke, når han jonglerer med talstørrelser heroppe fra. Man tager 400 mio. kr. fra pensionisterne og giver 400 mio. kr. til flygtningene. Jeg håber da, at hr. Tom Behnke kan læse så meget indenad i lovforslagets tekst, at han forstår, at de 400 mio. kr. er en ramme, som kan udløses, hvis de pågældende ikke kommer i arbejde og dermed ikke bliver selvhjulpne og aktive deltagere i dette samfund.

Men vi er jo godt klar over, hvorfor der jongleres på den her måde. Frihed 2000 er jo ikke interesseret i, at der overhovedet skal være nogle fremmede i dette land, der ikke selv kan klare sig. Man vil helst undgå så mange som overhovedet muligt og helst dem alle sammen.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

At fru Dorte Bennedsen tilsidesætter egne partifæller skal jeg ikke blande mig i. De diskus-

sioner, der er internt i Socialdemokratiet mellem folketingsmedlemmer og borgmestere ude i landet, skal jeg ikke blande mig i. Jeg kan bare konstatere, at sådan er det, men at der så foregår et skænderi dér, skal jeg ikke forholde mig til.

Hvad angår hr. Henrik Svane så fremgår det klart og tydeligt af lovforslaget, at fra år 2002 udgør de umiddelbare merudgifter 361 mio. kr. Det er det, der fremgår af lovforslaget. Der bliver så også en mindre udgift på små 10 mio. kr., men det er jo ikke noget i forhold til.

Lad mig så også sige en anden ting, som jo slog mig, da jeg læste forslaget. Det er om introduktionsydelsen, som jo nu altså skal op på niveau med kontanthjælpen. Der er jo et krav om, at de danskere, der modtager kontanthjælp, står til rådighed for arbejdsmarkedet. Det samme krav fremgår jo ikke af det her lovforslag.

Så igen: Det er jo derfor, at der er behov for en meget lang udvalgsbehandling. For hver eneste paragraf, der er i det her forslag, er det væsentligt at få belyst, hvori forskellene ligger mellem flygtninge og danskere, for det er helt givet, at som forslaget ligger i dag, så bliver der unægtelig en positiv særbehandling af flygtninge. Det kan vi ikke være bekendt over for den danske befolkning.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg skal ingenlunde gøre mig til ekspert i sociallovgivningen, men der er jo nogle reguleringsmekanismer dér. Hvis man ikke opfylder visse betingelser, så kan ydelsen nedsættes. Jeg skal gøre hr. Tom Behnke opmærksom på, at nøjagtig det samme er tilfældet med integrationsloven. Følger man ikke integrationsprogrammet, så kan ydelsen nedsættes.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Må jeg spørge hr. Tom Behnke, om han er enig i min betragtning om, at dette beløb, som blev nævnt retorisk fra talerstolen på den sædvanlige manipulatoriske vis, de 400 mio. kr., er en ramme, og at såfremt bare én eller fem eller tre hundrede af de pågældende, som er inde under denne ramme, selv får et arbejde, og dermed selv tjener penge og gør sig fri af introduktionsydelse eller social bistand, ja, så vil rammen falde i takt hermed.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg skal ikke gøre mig klog ud i en disput om definitionen på ordet »retorik« eller »retorisk«. Det, jeg gør, er, at jeg citerer direkte fra lovforslaget, hvad det er, der fremgår af lovforslaget. Og hvis hr. Svane, hvis parti er medlem af regeringen, mener, det er retorisk, så er det, fordi indenrigsministeren har fremlagt et retorisk lovforslag. Det er ikke min opfattelse.

Men jeg sammenligner, hvad det er, der foregår i det her Folketing: at man med den ene hånd tager penge fra landets pensionister, og med den anden hånd giver man penge til flygtninge, som reelt ikke har behov for dem. Og det synes vi i Frihed 2000 er uanstændigt og uansvarligt, og derfor stemmer vi imod.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Men jeg synes ikke, hr. Tom Behnke skal slippe så let. Jeg vil gerne bede hr. Tom Behnke om at svare på det spørgsmål, jeg stillede: Hvis en flygtning bliver selvhjulpne, tjener sine egne penge og dermed frigør sig fra et behov for bistandshjælp af den ene eller anden karakter, enten via integrationsloven eller på andre måder, er det så ikke ensbetydende med, at den pågældende ikke har behov for penge, og at beløbet – de 400 mio. kr., som blev slynget ud heroppefra for et kort øjeblik siden af hr. Tom Behnke – så vil sænkes?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg slynger ikke tal ud. Jeg nævnte, som det fremgår præcist på side 9 i forslaget, at fra år 2002 udgør de umiddelbare merudgifter 361 mio. kr. Hvorvidt det tal vil blive påvirket af, hvis nogle af dem skulle gå hen og få arbejde, fremgår ikke klart og tydeligt endnu af forslaget. Men det er jo netop derfor, vi skal have en lang og grundig udvalgsbehandling. Det er, for at vi præcist kan få det at vide, og hvis det gør sig gældende, så er der én lillebitte del, der er positiv i det her forslag.

Men det ændrer jo slet ikke på det, som er formålet med forslaget. Formålet med forslaget her er, at flygtninge skal have endnu mere, end de får i dag, og danske pensionister skal have endnu mindre, end de får i dag.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg vil begynde med at være glad over, at der tilsyneladende er et flertal for at fremme det her forslag.

Jeg er også glad for, at man går meget op i en grundig sagsbehandling omkring lovforslaget. Det er også et princip, jeg godt kan lide.

Derimod har jeg været lidt skuffet over fru Birthe Rønn Hornbech, der har sagt, at jeg vil lægge gift ud for samarbejdet mellem flygtninge og danskere, at det var usselt, og det var magtbrynde, og at Folketinget kun var til besvær.

Jeg har mange gange i mine taler sagt, at jeg synes, at Folketinget laver et glimrende stykke arbejde og virkelig samarbejder godt, så jeg er altså lidt skuffet over, at jeg sådan skulle medvirke til det ved det her lovforslag. Det har i hvert fald ikke været hensigten.

Jeg er heller ikke ligeglad med myndigheder eller andre, som skal høres, og når jeg har fremlagt forslaget nu, så har det mest været, fordi jeg nu i trekvart år faktisk har hørt, at det var nødvendigt at gøre, og ikke mindst har SF og Enhedslisten lagt meget pres på at få det fremmet, og det er der også andre, der har. Men jeg mener, jeg sagde ved lovforslagets vedtagelse – det oprindelige – at hvis der var problemer ude i kommunerne med at få det til at hænge sammen økonomisk, så ville jeg ændre forslaget, og det er faktisk det, jeg gør nu. Så jeg håber ikke, at den interesse, som de humanitære organisationer og andre har haft for det her lovforslag, nu skal forhindre det i at blive vedtaget.

Men altså, jeg er helt med på, at hvis man ønsker det i udvalget, så kommer jeg gerne både i dag, i morgen, på søndag og på mandag, eller hvornår man nu ønsker, for at redegøre nøjere for forslagets enkeltheder og også de ting, der er deri.

Men jeg skal jo ikke bestemme, hvornår udvalget vil vedtage det.

Så hvis man vil udsætte det til 1. februar 2000, så gør det ikke mig noget. Loven skal selvfølgelig så også først træde i kraft 1. februar 2000 og ikke med tilbagevirkende kraft. Vi kan nok klare nogle ekstra ydelser til dem, der skulle have nogle vanskeligheder med at klare sig i januar måned, hvis det er det, det drejer sig om.

Men i og for sig havde jeg også håbet, at denne debat var kommet til at dreje sig mere om omsorgen for flygtninge og ikke kun om, hvilke penge de får. Altså vi ved fra nogle undersøgelser, der har været fremme i pressen de seneste

dage, at mange af dem, der er kommet her hidtil, og som blev boligplaceret af Dansk Flygtningehjælp og andre, faktisk ikke er kommet i arbejde. Og hele det arbejde med at få dem integreret er jo det, udvalget med de 8 ministre tager fat på nu her, og som vi gerne skulle have fremmet.

Derfor er det selvfølgelig skuffende, når Flygtningehjælpen kritiserer os. For det synes jeg er lidt urimeligt. Flygtningehjælpen ved jo helt bestemt, at de også havde deres problemer, da de skulle placere det. Så altså jeg så gerne, at de var lidt mere positive over for integrationsloven, også da nu, hvor det her punkt, som de har været så kedede af, nu bliver rettet.

Jeg havde nok ikke regnet med, at Dansk Folkeparti ville stemme for forslaget. Men jeg kunne have håbet på, at der kunne have været en mulighed for, at Venstre og De Konservative ville. Det har jeg erkendt at der ikke er. Men det skal ikke få mig til at sige, at jeg ikke synes, de skal have en ordentlig behandling og ordentlige svar på de spørgsmål, de stiller.

Og så vil jeg godt lige omtale det, der har været nævnt af hr. Søren Søndergaard i Weekendavisen i dag, nemlig at jeg har sagt, at der er problemer omkring enkelte boligplaceringer. Det, man har fokuseret på i den artikel, er lige nøjagtig at finde de få tilfælde, hvor der har været problemer. Og dem vil jeg gerne tage fat på og løse.

Jeg er ikke enig med Udlændingestyrelsen, der siger, at kvoten går frem for det humane. Det er jeg ikke, og derfor kan vi udmærket drøfte det spørgsmål. Men man skal vide, at Udlændingestyrelsen har store problemer med 275 kommuner, og at mange af dem, der kommer her til landet, helst vil bo i København, Århus, Odense og hvor de bor i forvejen, og at man samtidig har et pålæg i Udlændingestyrelsen om, at man skal fordele dem bedre. Det er et problem, der er vanskeligt. Og jeg synes, det er lidt for hård en kritik at komme med af Udlændingestyrelsen lige for øjeblikket, fordi det er en vanskelig opgave.

Som jeg sagde med hensyn til udvalget i øvrigt: Hvis det er sådan, at man ønsker at få en teknisk gennemgang eller endnu mere, fordi der har været så kort tid, så er vi parat til at møde op når som helst og give en sådan teknisk gennemgang. Så ingen skal komme og sige, at de ikke kender lovforslaget.

Men jeg kan forstå, at det her lovforslag faktisk også er kommet til at dreje sig om en hel

række andre lovforslag, som jeg ikke har spurgt med at gøre, og som også skal hastes igennem. Dem kan jeg ikke klare. Jeg vil nøjes med mit eget forslag, og hvis man vil have det udsat til januar 2000, så er der ingen problemer med mig i dette spørgsmål. Vi må så prøve, hvordan vi får det tilpasset de forhold, der er. Jeg vil bare være meget ked af, hvis det skulle gælde med tilbagevirkende kraft, for det giver store administrative problemer i kommunerne, og de har såmænd store problemer nok i forvejen.

Men jeg takker for en velvillig behandling fra dem, der vil stemme for.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt kvittere for indenrigsministerens bemærkning om, at de problemer, der måtte være omkring boligplacering, skal løses. Og kan de løses uden en lovændring, så skal det jo ikke være det, der er det afgørende for os. Vi påpegede allerede, da loven blev vedtaget, at de problemer ville opstå, fordi vi mener, de følger af loven. Men hvis der er andre måder at løse det på, så ser vi da frem til det. Nu har vi jo lidt tid til at diskutere det, og så kan vi jo forholde os til det.

Så brugte indenrigsministeren ordet »selvfølgelig« i forbindelse med, hvornår loven skulle virke fra. Den skulle »selvfølgelig« først virke fra 1. februar 2000. Det er måske et stærkt ord, for det afhænger jo sådan set af én ting, nemlig hvad der er flertal for her i Folketinget. Og der afhænger det jo sådan set af, hvad Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre beslutter. Hvis Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet beslutter, at den diskrimination, der har været, skal fortsætte en måned mere, ja, så kan de jo gøre det sammen med de borgerlige. De har også muligheden for at beslutte, at det ikke skal ske.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FRI):

Jeg har to spørgsmål til indenrigsministeren. Det ene er: Kan indenrigsministeren bekræfte, at det var indenrigsministerens egne intentioner, at lovens virkninger skulle undersøges efter 1½ år og ikke så hurtigt, som det er sket? Kan ministeren bekræfte, at det var det, ministeren selv gav udtryk for, at det ville være hensigtsmæssigt, at loven havde virket i 1½, før man lavede en undersøgelse?

Det andet spørgsmål er: Når danske studerende kan leve af SU, hvorfor kan flygtninge så ikke?

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Jeg kan ikke uden videre bekræfte, at det skulle være 1½ år. Jeg tror, jeg sagde, at 3 år var det rigtige, at når den havde virket i 3 år, så kunne man da se. Det mener jeg jeg sagde engang, men vi havde jo de forhandlinger i Genève med UNHCR, hvor vi blev enige om, at vi var nødt til at lave en evaluering nu og her.

Men det er ikke det, det har været det væsentlige her. Det har været den udtalelse, som både De Radikale og Socialdemokratiet kom med ved lovens vedtagelse, at hvis der var økonomiske problemer på et vist tidspunkt, så ville vi rette det, og det er det, vi gør nu.

SU og flygtningehjælp mener jeg ikke uden videre kan sammenlignes. Jeg mener, at SU er formet sådan, at man godt kan have ekstra indtægt, man kan også låne, og derfor synes jeg, at den sammenligning, som hr. Tom Behnke ofte kommer med både til ældre og til unge, og jeg ved ikke hvad, jo skaber sådan et misforhold mellem danskere og flygtninge, som er helt urimeligt. Jeg håber ikke, at det er hensigten med forespørgslen at skabe den usikkerhed hos danskere og flygtninge, for jeg er mest optaget af, at flygtninge skal have en ordentlig introduktion og en ordentlig velkomst her i landet og et ordentlig arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 151: Forslag til lov om ændring af lov om dansk indfødsret. (Ændring af reglerne om erhvervelse af dansk indfødsret ved erklæring).

Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 9/12 99).

Sammen med denne sag foretoges:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af vandelskrav som betingelse for opnåelse af dansk indfødsret ved skriftlig erklæring.

Af Erik Larsen (V), Henriette Kjær (KF) og Peter Duetoft (CD) m.fl.
(Fremsat 17/11 99).

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for tildeling af dansk statsborgerskab ved erklæring.

Af Tom Behnke (FRI) m.fl.
(Fremsat 18/11 99).

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om stop for tildeling af indfødsret via statsamterne.

Af Poul Nødgaard (DF) m.fl.
(Fremsat 18/11 99).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Med fremsættelsen af lovforslag nr. L 151 har regeringen samtidig tilkendegivet sin holdning til de tre beslutningsforslag, der er fremsat.

Det er regeringens opfattelse, at det fortsat skal være muligt for unge udlændinge at få dansk indfødsret ved erklæring. Det er efter min og regeringens opfattelse en rigtig og anstændig måde at behandle de unge mennesker, som er født eller opvokset her i landet, og som aldrig har været i konflikt med loven, på. For disse unge mennesker skal det stadig være muligt og stadig væk være en mulighed at få dansk statsborgerskab på en enkel og hurtig måde.